

MELODIES of UKRAINE

ЗВУКИ УКРАЇНИ

100

українських пісень під нотами на один голос і з повним текстом.

Зладив і видав

ДМИТРО АНДРЕЙКО.

Ню Йорк
1919

MELODIES of UKRAINE

ЗВУКИ УКРАЇНИ

Українські пісні під нотами на один голос і з повним текстом.

Зібрав і видав
ДМИТРО АНДРЕЙКО.

Ню Йорк
1919

Наша дума, наша пісня
Не вмре, не загине...
От де, люди, наша слава,
Слава України!

Т. Шевченко.

Ніщо в сьвіті не вражає душу чоловіка так, як музика і сьпів.

Музика підносить духа, додає охоти і сили до праці а відваги і завзятя у боротьбі. При музиці забуваєть ся смуток і жура, а забава стає приємнійша і красша. Музика оживлює і розніжнює душу чоловіка — обновлює його, ушляхотняє.

Та важнійший ще від музики є сьпів-пісня. В пісні висказуємо всі чувства нашої душі не тільки звуком-голосом, але ще й словами. Тому пісня є для всіх зрозумільша ніж музика, а вслід за тим є вона більше вражлива та більше благодійна. Сьпів-пісня — се найбільший дар чоловіка.

Розуміють люди вагу музики і сьпіву, тож і нема народу, який не знав би їх, не плекав би їх, та не любував ся ними.

І у нас, Українців, музика, а ще більше сьпів-пісня, то справді „наша слава, слава України". В нашій пісні мов у зеркалі відбиває ся народна душа з її радощами і горем, з її пережитою історією.

Наша пісня славна на весь сьвіт. Всі культурні народи захоплюють ся нею і чудують ся її силою і красою. Піснею ми славні і сьвітови знані; піснею і нам дорожити! Плекаймо-ж її, Родимці, у себе, тай чужим подаваймо, а слава її поможе нам здобути і волю і долю!...

Головна ціль виданя „Звуки України" є, щоби нашу пісню ширити тут на чужині, між своїми а й чужими; у своїх розбудить вона горячі рідні почуваня, а у чужих пошану і признанє.

Друга ціль є та, щоби справити неточні, невдало і неуміло перероблювані, поперекручувані та помішані наші мельодії, які ширять слабші сьпіваки, а ще більше несовісні чужинецькі видавці. Майже всі пісні, поміщені в „Звуках України", я подав **вірно** з поважнійших наших видань і збірок; деякі тільки, меньше ще знані нашому загалови, я сам записав під ноти.

Се виданє пісень наших на один голос уважаю наче букваром для науки нашої пісні. Сей буквар дає змогу і чужинцям пізнати наші мельодії, та використати їх до поважнійших музичних творів.

Пускаючи в сьвіт се виданє, прошу всіх сьпіваків, аби підучували наш загал тих пісень, і при кождій нагоді, на забавах, прогульках і т. п., сьпівали їх гуртом, а так залунає наша пісня широко і далеко.

Тай прошу ще наших сьпіваків, аби ласкаво подали мені всі похибки і браки сего виданя, а я при евентуальнім другім накладі всі їх ради і вказівки радо узглядню.

Дмитро Андрейко.

Ню Йорк, жовтень 1919.

1. Засьпів.

Energico.

Шевченко-Нижанковський.

Na-ша ду-ма, на-ша пі-сня не вмре, не за-ги- - не...

2. Ще не вмерла Україна.

Maestoso.

Чубинський-Вербицький.

Ще не вмер- ла У-кра-ї-на і сла-ва і во- ля, Ще нам, бра- тя мо-ло-ді-ї, у-сьміх-неть ся до- ля! Зги-нуть на- ші во- ро-жень-ки, як ро-са на сон-ці, За-па-ну- єм і ми, бра-тя, у сво-їй сто- рон- ці! Ду-шу, ті-ло ми по-ло- жим за на-шу сво-бо- ду, І по-ка-жем, що ми, бра- тя, ко- зацько-го ро-ду!

2-da volta Allabreve

1. Ще не вмерла Україна
І слава і воля,
Ще нам, братя молодії,
Усьміхнеть ся доля!
Згинуть наші вороженьки,
Як роса на сонці,
Запануєм і ми, братя,
У своїй сторонці!
Душу, тіло ми положим
За нашу свободу,
І покажем, що ми, братя,
Козацького роду!
(Гей, гей, братя милі,
Нумо брати ся за діло!
Гей, гей пора встати,
Пора волю добувати).

2. Наливайко, Залїзняк
І Тарас Трясило
Кличуть нас із-за могил
На сьвятеє діло.
Ізгадаймо славну смерть
Лицарства-козацтва,
Щоб не втратить марне нам
Своєго юнацтва.
Душу,тіло ми положим і пр.

3. Ой Богдане, Богдане,
Славний наш гетьмане!
На що віддав Україну
Москалям поганим?!
Щоб вернути її честь,
Ляжем головами,
Назовем ся України
Вірними синами.
Душу,тіло ми положим і пр.

4. Наші братя Славяни
Вже за зброю взялись;
Не діжде ніхто, щоб ми
Позаду зістались.
Поєднаймось разом всї
Братчики— Славяни:
Нехай гинуть вороги,
Хай воля настане!
Душу,тіло ми положим і пр.

---

3. Наша дума.

Maestoso.

Упрощена музика **К. Стеценка**
З кантати М. Лисенка „Бють пороги".

На - ша ду - ма, на - ша пі - сня не вмре, не за - ги - не...
От де, лю - ди, на - ша сла - ва, сла - ва У - кра - ї - ни!
Без зо - ло - та, без ка - ме - ню, без хи - тро - ї мо - ви,
а го - ло - сна та прав - ди - ва, як Го - спо - да сло - во.

Наша дума, наша пісня
Не вмре, не загине...
От де, люди, наша слава,
Слава України!
Без золота, без каменю,
Без хитрої мови,
А голосна та правдива,
Як Господа слово.

Тарас Шевченко.

---

4. Чи я в лузі не калина була?

Lento.

Народна пісня.
Зі збірки **Н. Вахнянина.**

mp

Чи я в лу - зі не ка - ли - на бу - ла?
Чи я в лу - зі не чер - во - на бу - ла?

f

Взя - ли ме - не по - ло - ма - ли і в пу - печ - ки по - вя - за - ли,

ritard.

a tempo

ff

p

Та - ка до - ля мо - я, гір - ка до - ля мо - я!

ff

pp sostenuto

1. Чи я в лузі не калина була?
   Чи я в лузі не червона була?
   Взяли мене поломали,
   І в пучечки повязали, —
   Така доля моя,
   Гірка доля моя!

2. Чи я в поли не пшениця була?
   Чи я в поли не густая була?
   Взяли мене позжинали,
   І в снопочки повязали, —
   Така доля моя,
   Гірка доля моя!

3. Чи я в степу не травиця була?
   Чи я в степу не зелена була?
   Взяли мене покосили,
   І в копиці зволочили, —
   Така доля моя,
   Гірка доля моя!

4. Чи я в батька не дитина була?
   Чи я в батька не кохана була?
   Взяли мене повінчали,
   І сьвіт менї завязали, —
   Така доля моя,
   Гірка доля моя!

5. Чи не було в річенцї утопитись менї?
   Чи не було красшого полюбити менї?
   Були річки — повсихали,
   Були красші — повмирали, —
   Така доля моя,
   Гірка доля моя!

---

5. Вже більше лїт двістї.

Andante,

Народна пісня.
Зі збірки **Ф. Колесси.**

p

f energico

Вже біль - ше лїт дві - стї, як ко - зак в не - во - лї.
По - над Днї - пром хо - дить, ви - кли - ка - є во - лю:

Гей, вий - ди, вий - ди із во - ди, Виз - воль ме - не, сер - день - ко, із бі - ди!

p

1. Вже більше літ двісті,
Як козак в неволі,
Понад Дніпром ходить,
Викликає волю:
Гей, вийди, вийди із води,
Визволь мене, серденько, із біди!

2. Не вийду козаче,
Не вийду соболю!
Хоч рада-б я вийти,
Та сама в неволі.
Гей, у неволі, у тюрмі,
Під московським калавуром у ярмі.

3. У ярмі, в кайданах
Од часів Богдана,
Од його самого
В неволю оддана.
Гей, ти Богдане, гетьмане,
Занапастив Україну і мене!

4. Із ратищ козацьких
Серпи поробили,
А гострії списи
На леміш зломили.
Де-ж наші коні-соколи,
І самії козаченьки, як орли?!

5. Ваші коні в плузі,
А козак за плугом,
А вітер сумує,
Та говорить з лугом:
„Кинь плуг, козаче, бери ніж,
Та де здиблеш вороженька там і ріж".

6. Тоді всі янголи,
Сам Бог сьвятий з неба,
Вернуть твою волю
З неволі до тебе.
Гей, ти Богдане, гетьмане,
Запродав ти Україну і мене!

---

6. Утоптала стежечку...

Allegretto. **Шевченко-Ворбкевич**

mf *dolce*

У - топ - та - ла сте - жеч - ку че - рез яр, че - рез яр,
че - рез го - ру, сер - день - ко, на ба - зар, на ба - зар,
че - рез го - ру, сер - день - ко, на ба - зар,
mf
на ба - зар.

1. Утоптала стежечку
Через яр,
Через гору, серденько,
На базар.

2. Продавала бублики
Козакам,
Вторгувала, серденько,
Пятака.

3. Я два шаги, два шаги
Пропила,
За копійку дудника
Найняла.
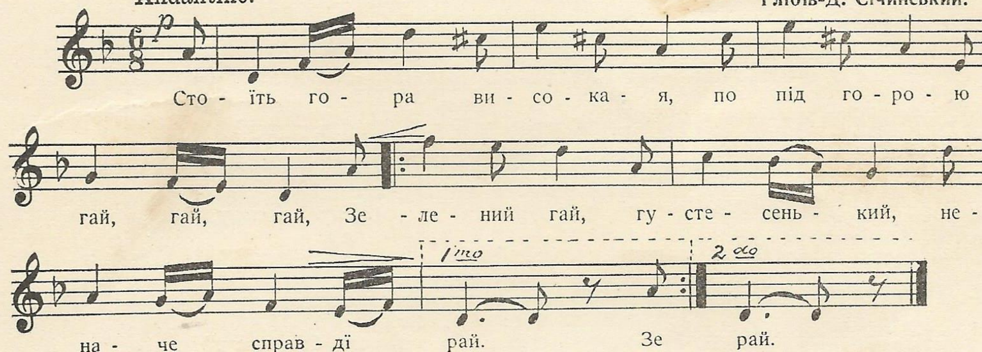
4. Заграй мені, дуднику,
На дуду,
Нехай своє лишенько
Забуду!

5. Оттака я дівчина,
Така я!
Сватай мене, серденько, —
Вийду я!

---

7. Стоїть гора високая.

(Журба).

1. Стоїть гора високая,
   По під горою гай,
   Зелений гай, густесенький,
   Неначе справді рай.

2. Під гаєм веть ся річенька,
   Як скло вода блищить,
   Долиною зеленою
   Кудись вона біжить.

3. Край берега у затишку
   Привязані човни,
   А три верби схилили ся,
   Мов журять ся вони,

4. Що пройде любе літечко,
   Повіють холода,
   Осиплеть ся з них листячко —
   І понесе вода.

5. Журю ся й я над річкою...
   Біжить вона, шумить,
   А в мене чуле серденько
   І мліє і болить.
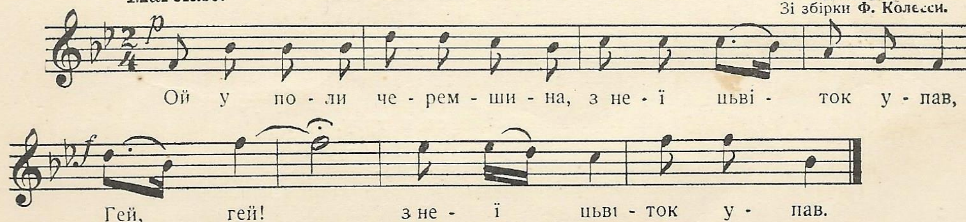
6. Стоїть гора високая,
   Зелений гай шумить,
   Сьпівають пташки голосно
   І річенька блищить...

7. Як хороше, як весело
   На білім сьвіті жить!...
   Чого-ж у мене серденько
   І мліє, і болить?

8. Болить воно та журить ся,
   Що вернеть ся весна,
   А молодість... не вернеть ся,
   Не вернеть ся вона.

---

8. Ой у поли черемшина.

1. Ой у поли черемшина, з неї цьвіток упав,
   Гей, гей! з неї цьвіток упав.
2. Машерують жовняреньки, бо їм машер припав,
   Гей, гей! бо їм машер припав.

3. Машерують, машерують, щаслива їм дорога!
Гей, гей! щаслива їм дорога.
4. Хусточками вимахують, бувай мила здорова!
Гей, гей! бувай мила здорова.
5. „Чому-сь мене, моя мамо, рано не збудила,
Гей, гей! рано не збудила.
6. Та як тота компанія з міста виходила?"
Гей, гей! з міста виходила.
7. „ „Тому я тя, моя доню, рано не збудила,
Гей, гей! рано не збудила.
8. Бось любила жовняренька, та була-бись тужила." "
Гей, гей! та була-бись тужила.
9. „Ти гадаєш, моя мати, що я й так не тужу?
Гей, гей! що я й так не тужу.
10. А я ходжу по сьвітлиці, мало ся не знуджу."
Гей, гей! мало ся не знуджу.
11. „ „Подиви ся, моя доню, та в горішну кватиру,
Гей, гей! та в горішну кватиру.
12. Спускають ся жовняреньки з гори на долину." "
Гей! гей! з гори на долину.
13. „Запрягайте сиві коні та в зелену колясу,
Гей, гей! та в зелену колясу.
14. Здоганяйте жовняренька, бо вмираю без часу."
Гей, гей! бо вмираю без часу.

ВАРЯНТ.

1. Ой зацвила черемшина, з неї цьвіт припав,
Гей, гей! з неї цьвіт припав.
2. Машерують козаченьки, бо такий приказ впав,
Гей, гей! бо такий приказ впав.
3. Подиви ся, моя мамо, тай у ту кватиру,
Гей, гей! тай у ту кватиру.
4. Спускає ся „Січ" преславна з гори на долину,
Гей, гей! з гори на долину.
5. А мій милий чорнобривий в сам перед ступає,
Гей, гей! в сам перед ступає.
6. І ясною булавою на всї боки махає,
Гей, гей! на всї боки махає.
7. За ним славне товариство, як той мак, як той мак,
Гей, гей! як той мак, як той мак.
8. Ніженьками вибиває в один такт, в один такт,
Гей, гей! в один такт, в один такт.
9. Межи ними пан хорунжий, хоругов як той цьвіт,
Гей, гей! хоругов як той цьвіт.
10. За нев підуть козаченьки аж за море на край сьвіт.
Гей, гей! аж за море на край сьвіт.
11. А преславний осавула чогось бров насупив,
Гей, гей! чогось бров насупив.
12. І козацькі свої вуса аж за вуха закрутив.
Гей, гей! аж за вуха закрутив.
13. Ой ти славний осавуло, не сумуй, не сумуй!
Гей, гей! не сумуй, не сумуй.
14. А із нами, козаками, погарцюй, погарцюй!
Гей, гей! погарцюй, погарцюй.
15. Ой, ти славний осавуло, не вдавай ся в тугу,
Гей, гей! не вдавай ся в тугу.
16. Вийде слава козацькая з Великого Лугу!
Гей, гей! з Великого Лугу.
17. Лиш ставаймо, милі братя, в один ряд, в один ряд,
Гей, гей! в один ряд, в один ряд.
18. І наперед поступаймо, анї кроку назад!
Гей, гей! анї кроку назад.
19. Переймім ся, милі братя, братським духом новим
Гей, гей! братським духом новим.
20. А за наше право стіймо з огнем в груди сьвятим.
Гей, гей! з огнем в груди сьвятим.

21. А пропадуть вороженьки, мов туман, мов туман,
Гей, гей! мов туман, мов туман.
22. І хлоп руський в своїй землї стане пан, стане пан.
Гей, гей! стане пан, стане пан.
23. І засяє нова зоря на весь край, на весь край,
Гей, гей! на весь край, на весь край.
24. І від Тиси до Кубаня стане рай, стане рай!
Гей, гей! стане рай, стане рай.

---

9. Ой біда, біда.

Народна пісня.
Зі збірки А. Коціпінського.

Andante.

Ой бі - да, бі - да чай - ці не - бо - зї, Що ви - ве - ла дїт - ки при са - мій до - ро - зі, Що ви - ве - ла дїт - ки при са - мій до - ро - зї! Ки - ги! ки - ги! зле - тів - ши в го - ру, Тіль - ко вто - пить ся в Чор - но - му мо - рю, тіль - ко вто - пить ся в Чор - но - му мо - рю!

1. Ой біда, біда чайцї небозї,
Що вивела дїтки при битій дорозї!
Киги! киги! Злетївши в гору,
Тілько втопитись в Чорному морю!
2. Жито поспіло, аж пожовтїло,
Ідуть женцї жати, дїтий забирати.
Киги! киги! і т. д.
3. Ой чайка веть ся, крилами бєть ся!
Чого-ж їй лїтати? чого-ж їй кричати?
Киги! киги! і т. д.
4. І кулик чайку веде за чубайку;
Чайка кигиче: „Згинь ти куличе!"
Киги! киги! і т. д.
5. А бугай гу, гу, гне з лози дугу:
„Не кричи, чайко, повішу в лугу".
Киги! киги! і т. д.
6. „„Як не кричати, як не лїтати?
Дїтки маленькі, а я їх мати.
Киги! киги! і т. д.
7. Ой дїти, дїти! Де вас подїти?
Чи менї втопить ся? Чи з горя убить ся?
Киги! киги! і т. д.

---

10. Чи ти будеш, дівчинонько...

Andantino.

Народна пісня.
Зі збірки **Дм. Андрейка.**

mf

„Чи ти бу - деш, дів - чи - нонь - ко, за мно - ю ту - жи - ти,

Як я пі - ду, тай по - ї - ду ці - са - рю слу - жи - ти?"

1. „Чи ти будеш, дівчинонько,
За мною тужити,
Як я піду, тай поїду
Цісарю служити?"

2. Ой не буду, козаченьку,
Не буду, не буду;
Ти за гору, я за другу,
Тай тебе забуду. —

3. Ой виїхав козаченько
На зимові лози,
Обіляли дівчиноньку
Дрібненькії сльози.

4. Ой виїхав козаченько
За нові ворота,
Не бере ся дівчиноньки
Ні сон, ні робота.

5. Ой виїхав козаченько
За нові остріжки,
Посилає дівчинонька
Три післанці пішки.

6. — Ой верни ся, козаченьку,
Вмирає батенько. —
„Най вмирає най конає,
Не верну серденько".

7. — Ой верни ся, козаченьку,
Вмирає матуся.—
„Най вмирає, най конає,
Таки не верну ся".

8. — Ой верни ся, козаченьку,
Вмирає дівчина. —
„Запрягайте вороного,
Бо пізна година".

9. Ой приїхав козаченько
На нове подвірє,
Задзвонили дівчиноньці
На сумне весілє.

---

11. Ой краче, краче...

Adagio.

Народна пісня.
Зі збірки **А. Коціпінського.**

p

Ой кра - че, кра - че та чор - нень - кии во - рон, та у лу - зі

над во - до - ю, Ой пла - че, пла - че мо - ло - дий ко -

за - че, на ко - ни - ку во - ро - но - му.

1. Ой краче, краче та чорненький ворон
Та у лузі над водою,
Ой плаче, плаче молодий козаче
На конику вороному.

2. Вороний коню, грай ми підо мною,
Та розбивай тугу мою,
Ой розбий тугу по темному лугу
Козакови молодому.

3. Ой їде козак та дороженькою,
Сльозоньками вмиває ся,
Десь моя ненька, десь моя старенька
Та за мною убиває ся.

4. Ой в неділеньку рано-пораненьку,
Як ще сонце не сходило,
Та жалила ся вся моя родина
Тай мене випроважала.

5. Випроважаєш, моя родинонько,
Та чи не жаль тобі буде,
Як я поїду на ту Україну,
Та межи чужії люде.

6. Ой згадай мене, моя стара нене,
Сідаючи та обідати,
Десь моя дитина на чужой стороні
Та без вітця, та без мати.

7. Ой згадай мене, моя стара нене,
Як сядеш у вечері їсти,
Десь моя дитина на чужой стороні
Та нема від неї й вісти.

---

12. Без тебе, Олесю.

Andante sostenuto.

Народна пісня.
Зі збірки **М. Лисенка.**

Без те-бе, О-ле-сю, пше-ни-цю во-зи-ти, без те-бе, го-лу-бонь-ко, тяж-ко в сьві-ті жи-ти;

Allegro.

як-день так ніч то рве ду-шу, *espressivo* я до *con desiderio* те-бе прий-ти му-шу,

хо-ча й не ра-нень-ко, О-ле-сю, *dimin.* сер-день-ко!

1. Без тебе, Олесю, пшеницю возити,
Без тебе, голубонько, тяжко в сьвіті жити;
Як день так ніч то рве душу,
Я до тебе прийти мушу,
Хоча й не раненько,
Олесю серденько.

2. Без тебе, Олесю, ні в-віщо не дбаю,
Без тебе, голубонько, про все забуваю;
Як день так ніч то рве душу, і пр.

3. Без тебе, Олесю, буйний вітер віє,
Без тебе, голубонько, сонечко не гріє;
Як день так ніч то рве душу, і пр.

4. Без тебе, Олесю, марно літа гинуть,
До тебе, голубонько, всяк час думки линуть;
Як день так ніч то рве душу, і пр.

5. Жили-ж ми з собою, як голубів пара, —
Тепер розійшли ся, як чорная хмара.
Як день так ніч то рве душу,
Я до тебе прийти мушу,
Голубко кохана,
Олесю жадана!

6. Скажи-ж мені правду, словечко вірненьке, —
Чи коли привернеш ся до мене любенько?
Міркуй, серце, міркуй, любко,
Та до мене прибудь хутко,
Бо буде пізненько,
Олесю серденько!

---

13. Ой пущу я кониченька в саду.

Народна пісня.
Зі збірки **М. Лисенка.**

Andante cantabile.

p Ой пу - щу я ко - ни - чень - ка в са - ду,
poco cresc. ой пу - щу я ко - ни - чень - ка в са - ду,
mf а сам пі - ду к от - цю на *dim.* *poco rall.* *p* по - ра - ду.
f О - тець мій по са - доч - ку хо - дить,
f за по - во - ди ко - ни - чень - *dim.* ка во - дить.

1. Ой пущу я кониченька в саду,
А сам піду к' отцю на пораду.
Отець мій по садочку ходить,
За поводи кониченька водить.

2. „Ой на, сину, коника, не гай ся,
Щоб від того війска не застав ся!"
Війско йде, хоруговки мають,
Попереду музиченьки грають.

3. Ой пущу я кониченька в саду,
А сам піду к' неньці на пораду.
Ненька моя по садочку ходить,
На рчуеньках сорочечку носить.

4. „Ой на сину, сорочку, не гай ся,
Щоб ти того війска не зостав ся!"
Війско йде, хоруговки мають,
Попереду музиченьки грають.

5. Ой пушу я кониченька в саду,
А сам піду к' милій на пораду.
Мила моя по садочку ходить,
На рученьках мале дитя носить.

6. „Ой на милий, дитину — загай ся,
Щоб від того війска та й зостав ся."
Війско йде, хоруговки мають,
Попереду музиченьки грають.

---

14. На городі цьвітки вють ся.

Allegretto.

Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрейка.

На го - ро - ді цьвіт - ки вють ся, том - та - дрі - та, том - та - дра!
А за ме - не хлоп - ці бють ся, том - та - дрі - та, том - та - дра!
Гой, гой, го - я, го - я, го - ло - вонь - ко бі - дна мо - я,
гой, гой, го - я, го - я, го - ло - вонь - ко бі - дна мо - я.

1. На городї цьвітки вють ся,
Томта-дріта, томта-дра!
А за мене хлопці бють ся,
Томта-дріта, томта-дра!
Гой, гой, гоя, гоя,
Головонько бідна моя!

2. Не бийте ся нема за що,
Томта-дріта, томта-дра!
Котра гарна то ледащо,
Томта-дріта, томта-дра!
Гой, гой, гоя, гоя,
Головонько бідна моя!

---

15. Моя мати ворожбита.

Lento.

Народна пісня.
Запис. Ст. Недїльський.

Мо - я ма - ти во - рож - би - та, так ми во - ро - жи - ла:
Не люб, до - ню, не - вір - но - го, бо бу - деш ту - жи - ла,
Не люб, до - ню, не - вір - но - го, бо бу - деш ту - жи - ла.

1. Моя мати ворожбита, так ми ворожила:
Не люб, доню, невірного, бо будеш тужила.
2. А я такой занехала матусину волю,
Тепер плачу, нарікаю на нещасну долю!

---

16. Коломийка.

Allegro.
leggiero

Зі збірки **М. Лисенка.**

Ко - ло га - ю по - хо - джа - ю, ко - ло лі - щи - нонь - ки,

чись не ви - дів, па - не бра - те, мо - єї дів - чи - нонь - ки?

Ой чи ви - дів, чи не ви - дів, не бу - ду ка - за - ти,

Не бу - ду ти, па - не бра - те, жа - лю зав - да - ва - ти.

1. „Коло гаю походжаю, коло ліщиноньки,
Чись не видів, пане брате, моєй дівчиноньки?"
„ „Ой чи видів, чи не видів, не буду казати,
Не буду ти, пане брате, жалю завдавати." "

2. Умираю, моя мати, вмираю, вмираю,
На постели крижем лежу, на хлопців моргаю.
Ой як мені не моргати на сиві голуби,
А хтож по мнї тії хлопці любитоньки буде.

---

1. Ой ходжу я по садочку тай так си думаю:
Нема красших сьпіваночок, як у нашім краю.
Ой нема то, ой нема то, як наша Вкраїна,
Там сьпіває сьпіваночки кождая дівчина.

2. Ой піду я межи гори, там де жиють Бойки,
Де музика дрібно грає, скачуть по легойки;
Ой нема то як у горах дівчата сьпівають,
Ой нема то як у горах молодції гуляють.

3. Нема пісні на всім сьвіті, як та коломийка,
Вона душу вириває із мого сердейка;
Як заграю, засьпіваю, туга ізчезає,
Бо та наша коломийка таку силу має.
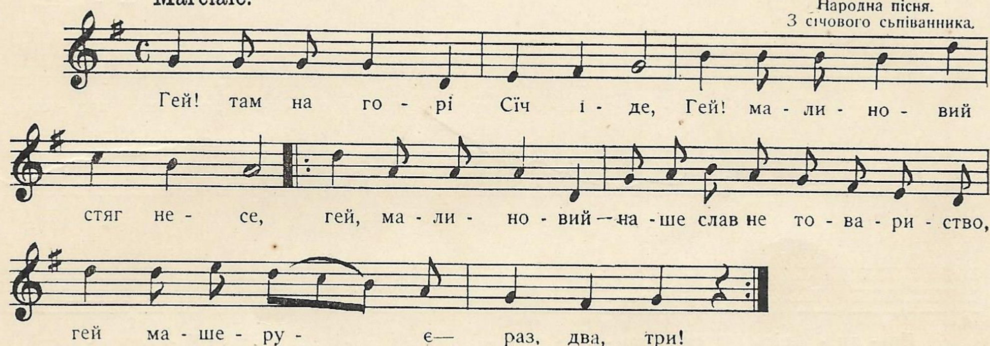
4. Ой та наша коломийка, хоч вона дрібойка,
Вона мила, а все щира, — мені солодойка;
Коломийки засьпівати, коломийки грати,
Але-ж бо то коломийки й добре танцювати.

5. Заграй же ми, музиченьку, білими пальцями,
Най я собі потанцюю з чорними бровами.
Ой у тебе, музиченьку, руки золотії,
Тож ти душу потягаєш в сьвіти далекії.

6. Ой скрипочки із липочки, а струни з барвінку,
Як заграю, буде чути аж на Українку;
Тепер я собі заграю, тепер защебечу,
А як прийде лиха доля — пташкою полечу.
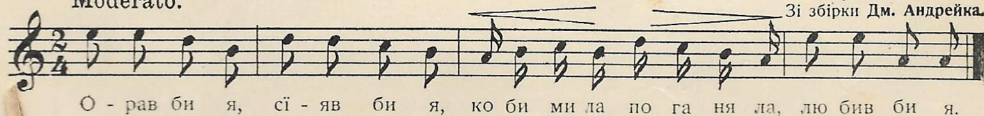
---

17. Гей там на горі Січ іде.

1. Гей! там на горі Січ іде,
Гей! малиновий стяг несе,
Гей! малиновий — наше славне товариство
Гей машерує — раз, два, три!
2. Гей! на переді кошовий,
Гей! як той орел степовий,
Гей! як той орел — наше славне товариство
Гей машерує — раз, два, три!
3. Гей! а по заду осавул,
Гей! твердий хлопець, як той мур, — і т. д.
4. Гей! а по боках четарі,
Гей! то сторожі огневі, — і т. д.
5. Гей! отамане, батьку наш,
Гей! веди, батьку, в перед нас, — і т. д.
6. Гей! не зальлє нас вражий вал,
Гей! бо з нас кождий радикал, — і т. д.
7. Гей! молод хлопче, позір май,
Гей! та до Січи приставай, — і т. д.
8. Гей! наша Січа дорога,
Гей! як та мати всім одна, — і т. д.
9. Гей! повій вітре з синїх гір,
Гей! на прапор наш, на топір, — і т. д.
10. Гей! повій вітре із степів,
Гей! дай нам силу козаків, — і т. д.
11. Гей! дай нам силу й відвагу,
Гей! Україні на славу, — і т. д.

---

18. Орав би я...

1. Орав би я, сіяв би я,
Коби мила поганяла —
Любив би я!

---

19. Коломийка.

Allegro

Зі збірки **М. Лисенка.**

mf

Ой за - цви - ла ка - ли - нонь - ка в по - ли ко - ло хре - ста,
а дів - чи - на ви - ла - ма - ла, до до - му при - не - сла.
По - ди - віть ся, ма - ту - сень - ко, я - кий цьвіт бі - лень - кий,
ко - трий хло - пець чор - но - бро - вий то то мій ми лень - кий.

1. Ой зацвила калинонька в поли коло хреста,
А дівчина виламала, до дому принесла.
Подивіть ся, матусенько, який цьвіт біленький,
Котрий хлопець чорнобривий, тото мій миленький.
2. Як би не ти, дівчинонько, та не твої очи,
Не стояв би мій коничок до темної ночи.
Як би не ти, дівчинонько, та брови чорнії,
Не стояли-б мої конї, конї воронії.

---

1. Ой дівчино, дівчинонько, якаж ти миленька,
Як у літї на нивоньцї вода студененька;
Як у літї на нивоньцї води ся напити,
Так з тобою постояти, тай поговорити.
2. Ой гадав я, милий брате, що то скрипка грає,
А то моя чорнобрива по саду сьпіває;
Та гадав я, милий брате, що то сонце сходить,
А то моя милесенька по подвірю ходить.
3. Коли моя миленькая по садочку ходить,
Видить ми ся, що за нею біла рожа сходить;
Личко твоє, милесенька, краснійше над рожу,
Я тя бідний, молоденький, забути не можу.
4. А вже-ж я ся не дивую чому мила красна,
Коло неї вчора рано впала зоря ясна.
Як летіла зоря з неба, тай розсипала ся,
Мила зорю позбирала, тай намаїла ся.
5. Заграй менї музиченьку в яворові скрипки,
Піду з милим погуляти ворогам на збитки;
А там в поли дві тополї, третя зелененька,
Не буду ся віддавати, бо'м ще молоденька.
6. Я гадала молоденька, що сонечко сходить,
А то милий, чорнобривий по городї ходить;
Я гадала молоденька, що сокіл літає,
А то милий, чорнобривий на кони гуляє.
7. Ти сонenько сьвіти за дня, місяченьку в ночи,
Щоби я ся надивила миленькому в очи;
Ой мій любко солоденький згину за тобою,
Та згину я як рибонька за зимнов водою.

---

20. У містечку Богуславку.

Poco Adagio.

Народна пісня
Зі збірки **М. Лисенка.**

mp *poco cresc.* *f* *dim.*
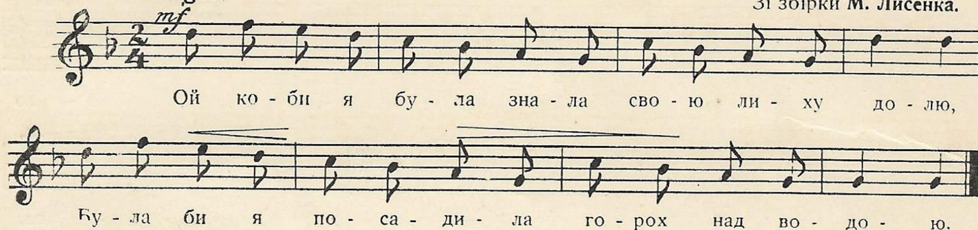
У мі - стеч - ку Бо гу - слав - ку Ка - ньов - сько - го па - на, Там гу - ля - ла Бон - да - рів - на, як пиш - на - я па - ва.

1. У містечку Богуславку
   Каньовського пана,
   Там гуляла Бондарівна,
   Як пишная пава.
2. Ой в містечку Богуславку
   Сидить дівок купка,
   Межи ними Бондарівна,
   Як сива голубка.
3. Прийшов до них пан Каньовський
   Тай шапочку ізняв,
   Обійняв він Бондарівну
   Тай поцілував.
4. Ой не годен, пан Каньовський,
   Мене цілувати,
   Тільки годен, пан Каньовський,
   Мене роззувати.
5. Ой шепнули люди добрі,
   Бондарівні тихо:
   „Тікай, тікай, Бондарівно,
   Буде тобі лихо".
6. Ой тікала Бондарівна
   З високого мосту,
   Самаж вона хорошая,
   Хорошого росту.
7. Ой тікала Бондарівна
   Помежи домами,
   А за нею два жовнярі
   З голими шаблями.
8. А на тії Бондарівні
   Червонії стрічки, —
   Куди вели Бондарівну
   Скрізь криваві річки.
9. А на тії Бондарівні
   Червона спідниця, —
   Де стояла Бондарівна
   Кровава криниця.
10. Ой повели Бондарівну
    Помежи крамниці...
    Прицілив ся пан Каньовський
    З срібної рушниці.
11. „Ой чи хочеш, Бондарівно,
    Ізо мною жити?
    А чи волиш, Бондарівно,
    В сирій земли гнити?"
12. „„Ой волю я, пан Каньовський,
    В сирій земли гнити,
    Ніж з тобою по неволї,
    На сїм сьвітї жити.""
13. Ой як тільки Бондарівна
    Та сеє сказала,
    Ой вистрілив пан Каньовський,
    Бондарівна впала.
14. „Ой ідіте до Бондара,
    Дайте батьку знати:
    Нехай іде свою дочку
    На смерть наряжати."
15. Ой посунув пан Каньовський
    По столу таляри:
    „Отсе-ж тобі, старий Бондар,
    За личко румяне.
16. Ой на-ж тобі, старий Бондар,
    Таляриків бочку,
    „Отсе-ж тобі, старий Бондар,
    За хорошу дочку."
17. Ой вдарив ся старий Бондар
    В стіну головою:
    „Дочко-ж моя, Бондарівно,
    Пропав я з тобою."
18. Ой поклали Бондарівну
    На тесову лавку,
    Доки сказав пан Каньовський
    Викопати ямку.
19. Лежить, лежить Бондарівна,
    Сутки щей годину,
    Поки сказав пан Каньовський
    Зробить домовину.
20. Ой вдарили усї дзвони,
    Музики заграли, —
    А вже дївку Бондарівну
    На віки сховали.

---

21. Коломийка.

Allegro. Зі збірки **М. Лисенка.**

1. Ой коби я була знала свою лиху долю,
Була би я посадила горох над водою.
Ой була би лиха доля по воду ходила,
Була би ся закутала, головку зломила.

2. Ой болить мя головонька, коле за плечима,
Що не виджу миленького тай перед очима.
Болить мене головонька, болить мене дуже,
Приїдь, приїдь, мій миленький, я люблю тя дуже.

---

1. Ой ти горо каменная, чом ся не лупаєш?
Ой скажи ми, дівча, правду з ким ти ся кохаєш?
Хиба би я з піску була, щоби-м ся лупала,
Хиба би я дурна була, щоби-м ся признала.
2. Стоїть верба над водою, колише собою,
Ой чи тужиш так за мною, як я за тобою?
3. Коло млина яворина, коло млина кладка,
Я з немилим говорила, а за милим гадка.
4. Ой коли-сь мя тай не любив, було-ж мя не брати,
Бо я тобі не грушочка в саду коштувати.
5. Віддай мене, моя мати, за кого я важу,
Най я буду сім раз бита, я тобі не скажу.
6. Ой місяцю перекрою, зайди за комору,
А з ким менї любо, мило, най си поговору.
7. Ой засьвіти місяченьку тими долинами,
Куди іде мій миленький на ніч із волами.
8. Біда менї молодому, біда менї, біда,
Ой не кажуть ми любити дївчини в сусїда.
Як в сусїда не любити, коли сусїд близький,
Та в сусїда гарна дївка, тай перелаз низький.
9. Яка-ж тая вода чиста, що на мори грає,
Яка-ж тая дївка мила, що вперед гуляє.
10. Ой дївчино, дївчинонько, я в тобі кохав ся,
А ти менї відповіла, я не сподївав ся.
11. Ой пішов я до дївчини люльку закурити,
Здерли з мене сердачину, та ще хтїли бити.
12. Сивий коню, сивий коню, сива твоя грива,
Скажи менї, сивий коню, де дївчина мила.
13. Нащо менї женити ся, нащо менї жінки,
Коли менї дївчатонька купують горївки.
14. Ой вийду я на село, серед села стану,
Одна мила несе пиріг, а друга сметану.
15. Ой любив я дївок сорок, а молодиць триста,
Та у Бога надїєчка, що ще душа чиста.

---

22. Крилець.

Andante. *p animato* Муз. **В. Матюка.**

f espress. *rit.* *Tempo I.* *p* *ff*

Кри - лець, кри - лець, со - ко - ла дай! по - ли - ну, зле - чу в рідний край. Де рід - на ха - та на - че в ві - ноч - ку, са - ди до - ко - ла го - ри й гор - боч - ки, Стри - я цьві - ту - чі бе - ре - ги, лі - си, ду - бро - ви, гай, лу - ги, А вер - хи гір ся - га - ють зір.

1. Крилець, крилець сокола дай,
Полину, злечу в рідний край,
Де рідна хата наче в віночку,
Сади докола, гори й горбочки,
Стрия цьвітучі береги,
Лїси, дуброви, гай, луги,
А верхи гір
Сягають зір!

2. Крилець, крилець, най злечу там,
До мого щастя райських брам,
Де верхи взносить наш Бескид гордий
Там чародійні тихі акорди,
Рай, супокій відчує грудь.
Несїть мя, крильця, вкрай прилуд,
В рай ранних літ,
В той дивосьвіт!

---

23. Біда тому козакови.

Andantino. *p* *f* *pp* *dimin.*

Народна пісня.
Зі збірки **Ф. Колесси.**

Бі - да то - му ко - за - ко - ви на си - во - му ко - ни - ко - ви, на си - во - му ко - ни - ко - ви.

1. Біда тому козакови
На сивому коникови.
2. Як день так ніч поїжджає,
З стремен ніжок не виймає.

3. Приїхав він під ворота:
„Вийди, мила, краща злота.
4. „„Як я маю виходити?
Лежить нелюб буде бити.““

---

24 Гуляв чумак на риночку.

Allegretto.

Народна пісня
Зі збірки **М. Лисенка.**

mf

Гу - ляв чу - мак на ри - ноч - ку,

та пив чу - мак го - рі - лоч - ку;

f

Про - пив во - ли, про пив во - зи, про - пив яр - ма

щей за - но - зи: Все сво - є до - бро.

1. Гуляв чумак на риночку,
Та пив чумак горілочку;
Пропив воли, пропив вози,
Пропив ярма ще й занози, —
Все своє добро.

2. Ой пе чумак, пе, гуляє,
Добро своє пропиває;
Добро своє пропиває,
Товариство напуває,
Щоб вірне було.

3. Прокинув ся чумак в ранці,
Та полапав у гаманці.
Всі кишені вивертає,
Аж там гроший вже чорт має, —
Ні за що гулять!

4. Прийшов чумак до шинкарки:
„Всип, шинкарко, хоч пів кварти!"
Шинкарочка згорда дметь ся,
Ще й з чумаченька сьміеть ся,
Наборг не дає!

5. Скинув чумак жупанину:
„Всип шинкарко четвертину!"
— „Ой не всиплю четвертину,
Добудь гроший хоч з полтину,
Тоді пий, гуляй".

6. Вийшов чумак на могилу,
Станув, глянув у долину:
Стоять воли, стоять вози,
Висять ярма, ще й занози,
Все його добро.

7. „Ой пішов би я до дому,
Та бою ся поговору;
Будуть бити, щей ганити
Та заставлять щей косити,
А я не здоров.

8. Ой піду я у Молдаву,
Та сім літ я погорюю;
Ой сім літ я погорюю,
Воли й вози покупую, —
Знов буду чумак.

---

25. Сіяв мужик просо.

Allegretto.

Народна пісня.
Зі збірки **Дм. Андрейка.**

mf *f*

Сі - яв му - жик про - со, жін - ка ка - же мак!

p 1-ma 2-da

Ой так чи не так, не - хай бу - де з про - са мак, з про са мак!

1. Сіяв мужик просо, жінка каже мак;
Ой так чи не так,
Нехай буде з проса мак!

2. Злапав мужик рибу, жінка каже рак;
Ой так чи не так,
Нехай буде з риби рак!

3. Купив мужик чіпець, жінка каже сак;
Ой так чи не так,
Нехай буде з чіпця сак!

4. Купив мужик штани, жінка каже фрак;
Ой так чи не так,
Нехай буде з штанів фрак!

---

26. Було не рубати зеленого дуба.

Народна пісня.
Зі збірки Д. Січинського.

Adagio.

Бу - ло не ру - ба - ти зе - ле - но - го ду - ба, бу - ло - мя не бра - ти,
ко - лим ти не - лю - ба, Ой ма - ти, ма - ти, ка - ли - но - вий цьвіт,
за - вя - за - лась ме - ні, ма - ти, за не - лю - бом сьвіт!

Allegretto.

Ой ма - ти, ма - ти, ма - ти, час ме - не за муж да - ти,
час ме - ні ме - жи лю - де, чей - же ме - ні лек - ше бу - де,
2da rall.
чей - же ме - ні лек - ше бу - де!

1. Було не рубати зеленого дуба,
Було мя не брати, колим ти не люба,
Ой мати, мати калиновий цьвіт,
Завязалась мені, мати, за нелюбом сьвіт.
Ой мати, мати, мати,
Час мене за муж дати,
Час мені межи люди,
Чей же мені лекше буде.

2. Було не рубати зеленой лїщини,
Було мя не брати, молодой дівчини,
Ой мати, мати калиновий цьвіт,
Завязалась мені, мати, за нелюбом сьвіт.
Ой мати, мати, мати, і пр.

3. Було не копати під порогом ями,
Було мя не брати від рідненькой мами,

Ой мати, мати калиновий цьвіт,
Завязалась мені, мати, за нелюбом сьвіт.
Ой мати, мати, мати, і пр.

4. Нехай загородять, куди нелюб ходить,
Нехай стежка буде, куда любий ходить,
Ой мати, мати калиновий цьвіт,
Завязалась мені, мати, за нелюбом сьвіт.
Ой мати, мати, мати, і пр.

---

27. Ой прийшов я до коршми.

Andante.

Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрейка.

Ой пі ду я до кор шми, там дів - чи - на мо - я;

Так єм ся зав - сти дав, Щом ґрей - ца - ра не - мав. ра не - мав.

1. Ой прийшов я до коршми,
Там дівчина моя;
Так-єм ся завстидав,
Що-м ґрейцара немав.

2. Шинкарочко молода,
Дай пива, дай вина,
Нехай ся напє
Дівчина молода.

3. „Ой пий, чи не пий,
Я пити не буду;
В танець мя не бери,
Я за тебе не піду!"

---

28. Чом соловій не сьпіває.

Moderato.

Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрейка.

Чом со - ло - вій не сьпі - ва - є, го - ло - су не

ма - є! Хо - дить бод - нар по лї - щи - ні,

о - бру - чів шу - ка - є.

1. Чом соловій не сьпіває?
Голосу не має; —
Ходить боднар по лїщинї,
Обручів шукає.

2. Витяв оден, витяв другий,
За третим шукає. —
А деж тая дівчинонька,
Що гай дозирає?

3. „Мусить же ти, дівчинонько,
Вже батька не маєш,
Що ти така молоденька
Той гай дозираєш".

4. „ „Ой маюж я отця й матїр,
Обоє старенькі,
Казали ми доглядати
Той гай зелененький" ".

5. „Каламутна вода в ріці,
Ходім до керниці;
Знеславилась дївчинонька,
Ходім до вдовиці".

6. „Каламутна вода в ріці,
Ходїмо до ставу;
Самась собі, дївчинонько,
Вчинила неславу".

7. „Було з рана не з вечера,
З гаю виходити,
Було мене молодого
Вірно не любити".

8. „ „Як я мала не з вечера
З гаю виходити;
Тримавєсь мя за рученьку,
Не хотїв пустити" ".

---

29. Пливе човен води повен.

Andante moderato.

Народна пісня.
Зі збірки **М. Лисенка.**

Пли - ве чо - вен во - ди по вен, та все хлюп, хлюп, хлюп, хлюп,
та все хлюп, хлюп, хлюп, хлюп, та все хлюп, хлюп, хлюп, хлюп.

1. Пливе човен води повен
Та все хлюп, хлюп, хлюп, хлюп. (3)

2. Іде козак до дївчини
Та все тюп, тюп, тюп, тюп. (3)

3. Пливе човен води повен
Тай накритий листом. (3)

4. Не хвастай ся, дївчинонько,
Червоним намистом. (3)

5. Бо прийдеть ся козакови
Тютюн купувати,
Намисто збувати. (2)

6. Не хвастай ся, козаченьку,
Кучерявим чубом, (3)

7. Бо прийдеть ся, доведеть ся
Під аршин ставати, (2)
Чуприну збривати.

---

30. Ой під гаєм зелененьким.

Andantino.

Народна пісня.
Зі збірки **Ф. Колесси.**

Ой під га - єм зе - ле - нень - ким бра - ла вдо - ва льон дріб нень кий,
Бра - ла, бра - ла, до - би - ра - ла, тай так со бі за - сьпі - ва ла.

2-da volta pp

1. Ой під гаєм зелененьким
Брала вдова льон дрібненький,
Брала, брала, добирала,
Тай так собі засьпівала:

2. „Ой коби я мужа мала,
Я би єго шанувала,
В кармазини убирала,
Медом, вином напувала.

3. Ой там Василь сіно косить,
Єї голос 'го доносить,
Кинув косу у травоньку,
А сам пішов до домоньку.

4. „Позволь, мати, вдову взяти,
Будем пити і гуляти,
Сріблом, злотом убирати, —
Будем собі панувати.

5. „ „Не позволю вдови брати, —
Вдова вміє чарувати;
Счарувала мужа свого,
Счарує тя молодого." "

---

31. Скажи мені правду.

Andante.

Народна пісня.
Зі збірки **М. Кумановського.**

Ска - жи ме - ні прав - ду, мій ми - лий ко - за - че,
Що ді - я - ти сер - цю, як сер - це бо - лить?
Як тяж - ко за - стог - не, як гір ко за - пла - че
і в тяж - кім не - ща - стю во - но за - ще - мить?

1. Скажи мені правду, мій милий козаче,
Що діяти серцю, як серце болить?
Як тяжко застогне, як гірко заплаче,
І в тяжкім нещастю воно защемить?

2. Як горе, мов терен, всю душу поколе,
Коли відцуралось від тебе усе,
І ти, мов сухеє перекотиполе,
Не знаєш, куди тебе вітер понесе?

3. Е, ні скажеш мовчки: скосивши билину
Хоч рано і в вечер водою полій,
Не зазеленіє, — кохай сиротину,
А нені і батька не бачити їй.

4. От так і на сьвіті: хто рано почує,
Як серце застогне, як серце зітхне,
Той рано й заплаче... А доля шуткує —
Поманить, поманить, тай геть полине.

5. І можна терпіти, як яснеє сонце
Блисне, засіяє для міру всего,
І гляне до тебе в убоге віконце, —
Осліпнеш, а дивиш ся все на него!

32. Закувала зазуленька.

Sostenuto mesto. Шевченко-Людкевич.

pp

За - ку ва - ла за - зу - лень - ка в зе - ле - но - му га - ї;

за - пла - ка - ла дів - чи - нонь - ка дру - жи - ни не ма - є.

dim

p cre - scen - do ff

А ді во - чі мо - ло - ді - ї ве - се - лі - ї лі - та,

p

Як кві - точ - ка за во - до - ю пли - вуть з се - го сьві - та,

pp dim ppp

як кві - точ - ка за во - до - ю пли - вуть з се - го сьві - та.

Закувала зазуленька
В зеленому гаї;
Заплакала дівчинонька —
Дружини не має.

А дівочі молодії,
Веселії літа,
Як квіточка за водою,
Пливуть з сього сьвіта.

---

33. Та казала мені Солоха, прийди.

Andante poco mosso. Народна пісня. Зі збірки **М. Лисенка.**

non troppo forte

Та ка - за - ла ме - ні Со - ло - ха, прий - ди!
Та ка - за - ла ме - ні не - бо - га, прий - ди!

cre - scen - do 2-da volta f

Ка - за - ла Со - ло - ха, прий - ди, щось дам!
Ка - за - ла не - бо - га, щось по - да - ру - ю.

1. Та казала мені Солоха, прийди!
   Та казала мені небога, прийди!
   Казала Солоха, прийди, щось дам!
   Казала небога, щось подарую!

2. Як прийшов же я та в понеділок,
Нема Солохи, поле барвінок.
Нема, нема Солохи дома! (2)

3. Як прийшов же я та й у вівторок,
Нема Солохи вже неділь сорок.
Нема, нема Солохи дома! (2)

4. Як прийшов же я та й у середу,
Нема Солохи, пасе череду.
Нема, нема Солохи дома! (2)

5. Як прийшов же я та в чистий четвер,
Нема Солохи учора й тепер.
Нема, нема Солохи дома! (2)

6. Як прийшов же я та у пятницю,
Нема Солохи, поле яглицю.
Нема, нема Солохи дома! (2)

7. Як прийшов же я та у суботу,
Нема Солохи, пішла в роботу.
Нема, нема Солохи дома! (2)

8. Як прийшов же я та й у неділю,
Дала Солоха сорочку білу;
Дала, дала, підперезала,
В білеє личенько поцілувала.

---

34. Як поїхав мій миленький до млина.

Poco Andante.

Народна пісня.
Зі збірки **М. Лисенка**

p legg. cresc. dim. f f rallent.

Чи се ті - ї че - ре - вич - ки, що по - по вич по - ку - пив,
По - ві - си - ла на кі - лоч - ку бі - сів мо - скаль у - хо - пив.
Цур то - бі, пру - ди - ву - се, я - кі в те - бе ру - ді ву - си;
Са - ма со - бі ди - ву - ю ся, з пру - ди - ву - сом ці - лу - ю - ся.

1. Чи се тії черевички, що попович покупив?
Пов'сила на кілочку, бісів москаль ухопив.
Цур тобі, прудивусе,
Які в тебе руді вуси;
Сама собі дивую ся,
З прудивусом цілую ся.

2. Як поїхав мій миленький до млина, до млина,
А я собі прудивуса прийняла, прийняла.
Цур тобі, прудивусе, і пр.

3. Як приїхав мій миленький у ночи, у ночи,
А я собі сама лежу на печи, на печи.
Цур тобі, прудивусе, і пр.

4. Ой хто-ж тобі, мій миленький, ісказав, ісказав,
А що мене той прудивус навідав, навідав.
Цур тобі, прудивусе, і пр.

---

35. Ми гайдамаки.

Marciale con fuoco. Зі збірки **Т. Ярославенка.**

Ми гай да - ма ки, віч но од на - кі, все про - кли -

на єм пу - та і яр мо, — Йшли ді - ди на му - ки,

пі дуть і прав ну - ки, за на - рід всї жи тє сво є да -

мо

1. Ми гайдамаки, вічно однакі,
Все проклинаєм пута і ярмо, —
Йшли діди на муки, підуть і правнуки,
За нарід всї житє своє дамо.

2. Доки сусїди нам людоїди,
Ми гайдамаки як були так є, —
Вже часи минули, як ми шиї гнули,
І кождий з нас житє за всїх дає.

3. Знай, лютий враже, сотня поляже,
Тисяч натомісць стане до борби, —
І з кайдан недолї до житя на волї,
Повстануть знов подоптані раби.

4. Наша присяга: правда, відвага,
Пімста за кривди люта і страшна, —
Бо ми гайдамаки, местники однакі,
Що нам і смерть за правду не страшна...

---

36. Там на полю снїжок трясе.

Andantino doloroso. Народна пісня. Зі збірки **Дм. Андрейка.**

Там на по - лю сьні жок тря се, там на по лю

сьні - жок тря - се, Ой там жов няр ко ня па се.

1. Там на полю сьнїжок трясе, (2)
Ой там жовняр коня пасе.
2. Коня пасе, дровцї ломить, (2)
До шабельки вогонь робить.
3. А хусточков роздуває, (2)
Рани свої пригріває.
4. „Рани-ж мої коханії, (2)
Шабелькою рубанії.“
5. А в головах ворон краче, (2)
А в ноженьках коник плаче.
6. „Не стій, коню, наді мною, (2)
Бо я виджу щирість твою.
7. Не йди, коню, стежечками, (2)
Бо ся здиблеш там з Ляшками.
8. Но йди, коню, манівцями, (2)
Цїсарськими гостинцями.
9. А як прийдеш перед хату, (2)
Де старенька моя мати,
10. Стукнеш, пукнеш копитами (2)
Перед тими воротами.
11. Ой там вийде стара мати, (2)
Буде з тобов розмовляти.
12. „ „Ой коню мій вороненький, (2)
А деж мій син молоденький?“ “
13. Тихо, мати, не жури ся, (2)
Твій син, мій пан, оженив ся.
14. Взяв він собі круля дочку: (2)
В чистім поли могилочку.
15. Возьми, нене, піску жменю, (2)
Посій його по каменю.
16. Ой коли той пісок зійде, (2)
Тогди твій син до дому прийде.

---

37. Поклик до братів Славян.

Tempo di marcia.

Гетманець-Лисенко.

Чи дов - го ще крив - ді й над - си - лї тлу - ми - ти Сьвя - те на - ше пра - во роз - во - ю? Не вже не од - но - ї ми ма - те ри дї - ти? Не вже не бра - ти між со бо - ю? Не вже не бра - ти між со - бо - ю?

1. Чи довго ще кривдї й надсилї тлумити
Сьвяте наше право розвою?
Не вже не одної ми матери дїти?
Не вже не брати між собою?
2. За віщож зневага? длячого не милі
Братям наші щирі жаданя?
Кого ми чіпали, кому ми вчинили
Чи кривду, чи зле руйнованя?
3. Ми тільки боролись за власную хату
За те, що нам дорого й нинї;
Бажаємо ми й тепер не богато:
Рідного розвою родинї.

---

38. Шуміла ліщина.

Andante.

Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрейка.

Шу - мі ла лї щи - на, як я без ню ї - хав,

Пла - ка ла дів чи - на, як я ю від - ї - хав.

1. Шуміла лїщина, як я без ню їхав,
Плакала дївчина, як я ю відїхав.
2. „Не шуми, лїщино, бо щесь зелененька,
Ой не плач, дївчино, бо щесь молоденька".
3. „„Як же не шуміти, коли вітер віє,
Як же не плакати, коли серце млїє.""
4. Надлетїли гуси із чужого краю,
Сколотили воду на тихім Дунаю.
5. Бодай тії гуси тай марно пропали, —
Як ми ся любили, тепер перестали.
6. Хмара розійшла ся і дощу не буде,
З нашого коханя нїчого не буде.

---

39. Сїно моє, сїно.

Moderato.

Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрейка.

Сї - но мо - є сї - но, до зем - лї при - сї - ло;

Там десь мо - є за - ко - ха - нє до ве - че - рі сї ло.

1. Сїно моє, сїно, до землї присїло;
Там десь моє закоханє до вечері сїло.
2. Сїло-ж воно, сїло, най здорове буде,
Як воно мя вірно любить то мя не забуде.
3. Коли-сь косив траву, коси і отаву,
Коли мене вірно любиш, любиж мою маму.
4. А я косив траву, отави не буду,
А я тебе вірно люблю, а мами не буду.
5. Соломо, соломо, соломо дрібненька,
Возьмуть мене люди в зуби, хоч щем молоденька.

---

40. Ой був! та нема.

Народна пісня.
Зі збірки **А. Коціпінського.**

Moderato

Ой був! та не - ма, та по - ї - хав до мли - на!

Бід - на мо - я го - ло - вонька, са - ма спа - ти ля - гла, ти ляг-ла.

1-ма 2-да

1. Ой був! та нема, та поїхав до млина!
Бідна моя головонька, сама спати лягла.
2. І вчора не був, і сегодня не був,
Десь ти мене, серденько, та на віки забув.
3. Ой я не забув, та розсердив ся був,
Та за тії пироги, що поїли вороги.
4. Ой я не забув, та чобіт не добув,
А в батькових не дійшов, бо не мають підошов.
5. Ой де-ж ти була, моя не чужая?
За валом брала льон, таки не гуляла.
6. Ой де-ж ти була, забарила ся?
На діравім мості провалила ся.
7. Ой хто-ж завалив? — То козак Северин.
Ой хто-ж ратував? — Запорожець Іван.
8. Ой чи він, чи не він, та не ходи мимо двір,
Мимо мої ворота, та не суши живота.
9. Таки буду ходить, таки буду любить,
Або тобі, або мені та на сьвіті не жить.
10. Ой ти, дївчино, ти-ж моя мати!
Дай менї вечеряти, хоч серед хати.
11. Я-ж не топила, я-ж не варила,
Пішла по воду, ведра побила.
12. Ведра побила, піч розвалила,
Дївчино, серденько, що-ж ти наробила.
13. Бо на ринку була і горілку пила,
І росади накупила, увесь город засадила.
14. І росада моя приняла ся була, —
Хорошая дївчинонька поняла ся була.
15. І капуста моя і качанячко, —
Вірне з козаком жениханячко.
16. Дївчино моя, Переясливко,
Дай менї вечеряти, моя ластівко.
17. Я-ж не топила, я-ж не варила,
Пішла по воду, ведра побила.
18. Я-ж не побила, постановила,
Із гори скотились, тай сами побились.
19. Дївчино моя, Переясливко,
Поцїлуй же мене, моя ластівко.
20. Так що-ж, так ну-ж, так поцїлую,
Та у тую губоньку, та у золотую.
21. Та у той усочок, як у колосочок,
Та у тії бровоньки, чорні як шнурочок.

41. Гимн Американських Українців.

Animato. Щурат - Людкевич.

Да - ле - ка Ти, а близь - ка нам, ко - ха - на Віт - чи - но! Як сон - це зне - ба Тво - їм ла - нам, Ти сьві - тиш нам в од - но. Сьві - ти нам, Віт - чи - но, сьві - ти, ко - ха - на У - кра - ї - но! Щоб зна - ли ми, ку - ди нам і - ти у слуш - ну - ю го ди ну — У бій, у бій, у бій за сьві - тлий пра - пор Твій, за Те - бе, У - кра - ї - но, за Те - бе, У - кра - ї - но!

1. Далека Ти, а близька нам,
Кохана Вітчино!
Як сонце з неба Твоїм ланам,
Ти сьвітиш нам в одно.
Сьвіти нам, Вітчино, сьвіти,
Кохана Україно!
Щоб знали ми, куди нам іти
У слушную годину —
У бій, у бій, у бій
За сьвітлий прапор Твій,
За Тебе, Україно!

2. Як птахи ті, що їх пожар
Прогнав з під рідних стріх,
На перший поклик, хоч би з під хмар,
Ми злинемо до них.
Поклич нас, Вітчино, поклич
Кохана Україно!
Ми злетимо як козацтво у Січ,
У слушную годину —
У бій, у бій, у бій
За сьвітлий прапор Твій,
За Тебе, Україно!

3. Не даром ми тепер живем
У вітчині свобод:
Ми знати будем, як без ярем
Живе й росте народ.
Вставай лиш, Вітчино, вставай,
І нас клич, Україно,
Ми здивуєм заморський наш край
У слушную годину —
У бій, у бій, у бій
За сьвітлий прапор Твій,
За Тебе, Україно!

42. Ой щож бо то тай за ворон.

Lento.

Народна пісня.
Зі збірки **М. Лисенка.**

Ой, щож бо то тай за- во - рон, що по мо - рю кра - ка - є, Ой, щож бо то за бур - ла - ка, що всіх бур - лак зби - ра - є?

1. Ой, щож бо то тай за ворон,
Що по морю кракає,
Ой, щож бо то за бурлака,
Що всіх бурлак збирає?

2. Ой збирайте ся, панове молодці
Та все народ молодий,
Гей та поїдем, панове молодці,
У той лісок Лебедин.

3. Ой, щож бо то, панове молодці,
Щось у хмаронці гуде?
Ой щось бо нам, панове молодці,
За пригодонька буде.

4. Рости, рости, а клен древо,
Рости в гору високо;
Поховали пана отамана
В сиру землю глибоко.

5. Рости, рости, а клен древо,
Рости в гору ще висше;
Поховали пана отамана
В сиру землю ще глибше.

---

43. Ой вишеньки, черешеньки.

Andantino.

Народна пісня.
Зі збірки **Дм. Андрейка.**

Ой ви - шень - ки, че - ре - шень - ки, я гід - ки дріб нень - кі, Чо - гож ми ся по - лю - би - ли та - кі мо - ло - день - кі, день - кі.

1. Ой вишеньки, черешеньки,
Ягідки дрібненькі, —
Чого-ж ми ся полюбили
Такі молоденькі?

2. Ой казали, говорили
Добрі, старі люди,
Що з нашого закоханя
Нічого не буде.

3. Ой дівчино, дівчинонько,
Будеш ти тужила,
Когось вірно полюбила
З тим не будеш жила.

---

44. Як ніч мя покрие.

Andante.

Народна пісня.
Зі збірки В. Матюка.

1. Як ніч мя покрие,
Зіронька затліє,
Тогди казалась ти: прийдеш.
Зіроньки сіяють,
Тебе виглядають,
Колиж, ах колиж ти прийдеш?

2. В долинї чудеснїй,
При лунї небеснїй,
Щасливась була ти і я.
Тогдашнії хвилї,
Ще днесь менї милї,
Ах, любко, голубко моя!

3. Ах, деж ся поділась,
Ти доле щаслива,
Подруго моїх давних літ?
Не вернеш нїколи,
Пропалась поволи,
Пропалась в облачний там сьвіт!

4. Судьба розлучила
З тобою мя мила,
Натхнула мя гадков лиш тов,
Де зірки яскраві
Генъ в небо синяве,
Возьми, ах! возьми мя з собов.

5. Нинї сиротою,
Плачу за тобою,
Голубко прийди, я тя жду.
На знак тобов даний,
В красу я убраний,
До тебе я люба піду.

---

45 Нїхто не винен, тільки я.

Allegretto.

Народна пісня.
Зі збірки Д. Січинського.

1. Ніхто не винен, тільки я,
   Тільки я, тільки я,
   Що полюбила гультая,
   Гультая, гультая.

2. Гультай не робить, тільки пє,
   Тільки пє, тільки пє,
   Прийде до дому мене бє,
   Мене бє, мене бє.

3. А у сусїда гарний син,
   Гарний син, гарний син,
   Там то хороший вражий син,
   Вражий син, вражий син,

4. Личко біленьке, хоч малюй,
   Хоч малюй, хоч малюй,
   Губки румяні, хоч цїлуй,
   Хоч цїлуй, хоч цїлуй.

5. Очи чорненькі, хоч дивись,
   Хоч дивись, хоч дивись,
   Хлопець до серця, хоч тулись,
   Хоч тулись, хоч тулись!

---

46. Ох, і горе, горе, гей!

Andante.

Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

1. Ох, і горе, горе, гей! нещаслива доле,
   Ізорала Марусенька мислоньками поле.
2. Карими очима, гей! тай заволочила,
   Дрібненькими слїзоньками все поле змочила.
3. Гей по горі, горі, гей! пшениченьки ярі,
   По долинї ходять козаченьки пяні.
4. Гей, там вони ходять, гей! в руках коней водять,
   Та до Марусеньки із тиха говорять:
5. „Марусенько, панї, гей! чи є твій пан в дома?
   Як немає дома пана, вийди до нас сама".
6. Марусенька пишна, гей! в черевиках вийшла,
   На порозї стала, згорда відказала:
7. „„Не є ви козаки, гей! є ви гайдамаки,
   Бо я свого пана Йвана коники пізнала.""
8. „Марусенько наша, гей! неправдонька ваша!
   Неправду ти кажеш, неправду говориш!
9. „Бо ми в твого пана, гей! конї покупили,
   На гнилій колодї гроші полїчили.
10. „На гнилій колодї, гей! гроші полїчили,
    З глибокої криниченьки могорич запили.
11. „З глибокої криниченьки могорич запили,
    І там твого пана Йвана спати положили.
12. „До землї плечима, гей! до неба очима,
    Тобі його не видати карими очима.
13. „За сьвідків стояли, гей! дуби та березі,
    Ой, вбили ми твого пана не пяні, тверезі.
14. „А кінь підо мною, гей! сїдло під джурою,
    Зоставай ся, Марусенько, бідною вдовою."

---

47. Ой нависли чорні хмари.

Andantino gratioso.

Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрейка.

Ой нависли чорні хмари, нависли, нависли,
Не зійдеш ти, мій миленький,
ні з гадки ні з мисли.

1. Ой нависли чорні хмари, нависли, нависли,
   Не зійдеш ти, мій миленький, ні з гадки ні з мисли
2. Ой годину я сьпіваю, а годину плачу, —
   Як я тебе, мій миленький, так довго не бачу.

---

48. Віють вітри, віють буйні.

Andante.

Народна пісня.
Зі збірки А. Коцінінського.

Віють вітри, віють буйні аж дерева гнуть ся;
Ой, як болить моє серце, сами сльози лють ся.

1. Віють вітри, віють буйні, аж дерева гнуть ся;
   Ой, як болить мое серце сами сльози лють ся.
2. Трачу літа в лютім горю і кінця не бачу,
   Тільки тоді лекше стане, як трошки поплачу.
3. Не придадуть сльози щастя... серцю лекше буде;
   Хто щасливим був часочок, по вік не забуде.
4. Є ще люди, що і моїй завидують доли;
   Чи щаслива-ж та билина, що росте у поли?
5. Що на поли, на пісочку, без роси на сонці?
   Тяжко жити без милого на чужій сторонці!
6. Без милого долї нема, стане сьвіт тюрмою,
   Без милого щастя нема, нема і покою!
7. Де ти, милий, чорнобривий? Де ти? — Озови ся!
   Як без тебе я горюю, прийди, подиви ся!
8. Полетіла-б я до тебе, та крилець не маю,
   Що-б побачив, як без тебе з горя висихаю.
9. До кого-ж я пригорну ся, і хто приголубить,
   Коли тепер нема того, який мене любить?...

---

49. Взяв би я бандуру.

Tempo di Valse.

Народна пісня
Зі збірки Д. Січинського.

Взяв би я бан-ду-ру, тай за грав, що знав, По-лю-бив я з ду-ру, сам бан-ду-ров став.

1. Взяв би я бандуру
Тай заграв, що знав;
Полюбив я здуру,
Сам бандуров став.

2. Кажуть менї люди,
Що я учинив,
На що я дївчину
Вірно полюбив?

3. А все через очи,
Коби я їх мав,
Бувбим я щасливий,
Тай журби не знав.

4. А все через очи,
Коби я їх мав,
За ті карі очи
Серце-б душу дав!

---

50. Нова хата, нова хата.

(Коломийка).

Allegro moderato.

Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрейка.

Но-ва ха-та, но-ва ха-та, до-ко-ла за-га-та,
Вся ро-ди-на на ве-сї-лю, не-ма мо-го та-та.

1. Нова хата, нова хата, докола загата,
Вся родина на весїлю, нема мого тата.
2. Вся родина на весїлю, бо її ся просить,
А на моїм татуненьку грабар сїно косить.
3. Вийшлам на городець, сталам си на грядку,
Нема мого татуненька, тай нема порядку.
4. Вийшлам на городець, сталам си на зїлю,
Нема мого татуненька на нашім весїлю.
5. Вийшлам на подвірє, сталам коло плота,
Людські дїти тати мають, я бідна сирота.
6. Людські дїти тати мають, тай ся усьміхають,
Мене бідну сиротоньку слези обливають.
7. Щож то менї по весїлю, тай по тїй княгини,
Коли моє бідне серце за татуньом гине.

51. В гаю зеленім враз зі мнов.

Moderato. *mf*

Остап Нижанковський.

В га - ю зе - ле - нім враз зі мнов я - гід - ки він зби

рав, Сьвя - ту ме - ні від - крив лю - бов, ме - не я - гід - ков

звав, ме - не я - гід - ков звав. Со - лод - кий чар лю *dolce con amore*

бень ких слів він в сер - це вляв мо - є, Він пер - ший раз ска - зав ме

ні лю - ба, лю - блю те - бе! *p* *rall.*

1. В гаю зеленім враз зі мнов
Ягідки він збирав,
Сьвяту мені відкрив любов,
Мене ягідков звав.
Солодкий чар любеньких слів
Він в серце вляв моє,
Він перший раз сказав мені:
Люба, люблю тебе!

2. Ой гаю, гаю, раю мій,
Що сталось там мені?
Солодкий сьпів чарівних слів
Звенить ми в день і в снї.
А в кождім слові мов живе,
Любяще серце бє,
Немов то він, що кличе все:
Люба, люблю тебе!

---

52. Ой зацвила калинонька в лузї.

Allegro moderato. *f*

Народна пісня.
Зі збірки Ф. Колесси.

Ой за - цви - ла ка - ли - нонь - ка в лу - зї,

Чо - гось мо - я го - ло - вонь - ка в ту - зї. *p* *poco rall.*

1. Ой зацвила калинонька в лузї,
Чогось моя головонька в тузї.
2. В тузї, в тузї, ще до того пяна,
Всім ся хлопцям переміна стала.
3. Лишень тому нема переміни,
Гей що ходить пізно до дївчини.
4. Ой, дївчино, ти моє серденько,
Збуди мене та дуже раненько.
5. Рано, рано, би кури не пїли,
Би лебедї на став не летїли.
6. Би цїсарські тамбори не били,
Аби менї гонор не вломили.

53. Козак коня напував.

Allegro.

Народна пісня.
Зі збірки **Дм. Андрейка.**

mf

Ко - зак ко - ня на - пу - вав, Дзю - ба во - ду бра - ла,

ко - зак со - бі за - сьпі - вав, Дзю - ба - за - пла - ка - ла.

f

Не плач, Дзю - бо мо - я лю - бо, по - ки я з то - бо ю,

p

Як по - ї - ду в У - кра - ї - ну,

pp

за - пла - чеш за мно - ю.

1. Козак коня напував, Дзюба воду брала,
   Козак собі засьпівав, Дзюба заплакала.
2. „Не плач, Дзюбо моя любо, поки я з тобою,
   Як поїду в Україну заплачеш за мною.
3. Хмара іде, дощик буде, ходімо до хати,
   А там будем, Дзюбо люба собі розмовляти.
4. А що кому та до того, що я Дзюбу люблю,
   А я своїй Дзюбі любій черевички куплю.
5. Черевички з китаєчки, панчошка єдвабна, —
   Як же Дзюбу не любити, коли Дзюба ладна.
6. Черевички з китаєчки, панчошка з атласу, —
   Ходи Дзюбо, моя любо, бо не маю часу.
7. Скажи, Дзюбо моя любо, чи ти любиш мене?
   А я піду до матінки просити о тебе.
8. А я тебе Дзюбо люблю, сам Бог тоє знає,
   Проси мами, проси тата нехай нас звінчає.
9. Коло млина конюшина, явір похилив ся,
   Як ся з Дзюбов не оженю, не буду женив ся.
10. А там в лісі на галузи сорока скрегоче,
    Ах, мій Боже милостивий, як ся Тебе хоче.
11. Не вір, Дзюбо, козакови, на що люльку курить,
    Бо він каже, що тя возьме, а він тебе дурить.
12. Не вір, Дзюбо, козакови, що він огонь креше,
    Бо він піде до другої, а на тебе бреше.
13. Ой приїхав козаченько та перед ворота:
    „Вийди, Дзюбо моя любо, красненька, золота".
14. Ой не вийшла Дзюба люба, вийшла її мати:
    „А хто хоче Дзюбу взяти, най іде до хати".
15. Бодай тебе, Дзюбо любо, твої чорні очи,
    Не стояв би мій коничок до темної ночи.
16. Ой коню мій нещасливий треба відїхати,
    А що було серцю мило, треба занехати.
17. Ой піду я на гороньку, а на горі бузьки,
    Який-такий та до Дзюби, а я до Гануськи.
18. Ой чия то керниченька, де голуб купав ся,
    Ой чия то тая Дзюба, що я в ній кохав ся.

54. Ой ізійду я на могилу.

Moderato.

Народна пісня.
Зі збірки **М. Лисенка.**

p — *poco cresc.* — *dimin* — *cresc.* — *f* — *dimin.* — *cresc es-pres-sivo*

Ой і - зій - ду я на мо - ги - лу, та ста - ну, гля - ну на до - ли - ну: До - ли - на гли - бо - ка, ка - ли - на ви - со - ка, аж до до лу гиль ля гнеть ся.

1. Ой ізійду я на могилу,
Та стану, гляну на долину:
Долина глибока, калина висока,
Аж до долу гильля гнеть ся.

2. А під тією калиною
Та стояв козак з дївчиною;
Дївчинонька плаче, дрібними ридає,
Свою долю проклинає.

3. Ой коли-б же я була знала,
Та не йшла за-між та гуляла,
Гулялаб я в батька, своєї матусї
Дївчиною молодою.

4. А тепер менї треба знати,
Та пізно лягти, рано встати;
Ой було в мене личко, щей чорнії
[брови,
Достали ся гіркій долї!

5. Ой як піду я у садочок,
Та зірву із рожі цьвіточок:
Ой цьвіте мій ясний, мій цьвіте пре-
[красний.
Який мій талан безщасний!

---

55. Ой їхали козаки з обозу.

Andantino.

Народна пісня.
Зі збірки **Ф. Колесси.**

mf — *f*

Ой ї - ха - ли ко - за - ки з о - бо - зу, ой ї - ха - ли ко - за - ки з о - бо - зу, Ста - ли со - бі близько - пе - ре - во - зу.

1. Ой їхали козаки з обозу,
Стали собі близько перевозу.

2. Взяли собі гадочку гадати,
Де ми будем нічку ночувати?

3. Оден каже: бистренькая річка;
Другий каже: темненькая нічка.

4. Оден каже: не перебридемо,
Другий каже: ту й заночуємо.

5. Третий каже: хоть би й утонути,
Би в Марисї на вечери бути.
6. Вийшла до них Марисина мати:
„Прошу, прошу, козаки до хати!
7. Ой є в мене мід, вино, горівка,
Ой є в мене біленька постівка.
8. Ой є в мене біленька постівка,
Ще до того хорошая дївка.
9. На постівцї сїм недїль лежала,
Та вна собі тройзїля жадала.
10. Хто Марисї тройзїля дістане,
Той з Марисев до слюбоньку стане".
11. „ „Ой маю я три конї на стайни:
Оден коник, як ворон чорненький,
12. Другий коник, як сокіл сивенький,
Третий коник, як лебідь біленький.
13. Я тим чорним до моря доїду,
А тим сивим море переїду,
14. А тим білим тройзїля дістану.
Я з Марисев до слюбоньку стану." "
15. Ой взяв козак тройзїля копати,
Взяла над ним зазуля кувати:
16. „Ой не копай, козаче, тройзїля,
Бо Мариси вже з йинчим весїлє."
17. Поверг козак тройзїлє копати,
А й узяв ся з весїльом витати.
18. Лївов ручков весїлє витає,
Правов ручков шаблю витягає.
19. Як в городї маківка бринула,
Так Мариси головка хитнула.
20. Ой на тобі, Марисю, тройзїлє.
Не починай із йинчим весїлє.

---

56. На в-городї калинонька.

Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

Allegretto giojoso.

На го - ро - дї ка - ли - нонь - ка по до - ро - зї те - рен,
Лю - бив же я дїв - чи - нонь - ку, лю - блю і те пе - ра.
Ой жаль, жаль, жаль! ме нї бу - де возь муть
ї - ї лю де, мо - я не бу - де, де!

1. На в-городї калинонька,
По дорозї терен,
Любив же я дївчиноньку,
Люблю і тепера.
Ой жаль, жаль, жаль!
Серцю буде,
Возьмуть її люди,
Моя не буде.
2. Ой у полї криниченька
Ізрубленая,
Та вже-ж моя дївчинонька
Полюбленая.
Ой жаль, жаль, жаль! і т. д.
3. А вже з тої криниченьки
Орли воду пють,
А вже мою дївчиноньку
До шлюбу ведуть.
Ой жаль, жаль, жаль! і т. д.
4. Один веде за рученьку,
Другий за рукав,
Третий стоїть, серце болить:
Любив та не взяв.
Ой жаль, жаль, жаль! і т. д.

---

57. Там за лїсом.

Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрєнка.

Andante.

Там за лї - сом, там за лу - гом, там за лї - сом,
там за лу - гом, там мій ми - лий о - ре плу - гом.

1. Там за лїсом, там за лугом, (2)
Там мій милий оре плугом.
2. Оре, оре, засїває, (2)
Тай ся хлїба доробляє.
3. Винесу я йому їсти, (2)
Може скаже менї сїсти.
4. Винесу я йому пити, (2)
Може буде говорити.
5. Він наїв ся і напив ся, (2)
Коло плуга положив ся.
6. Чом ти милий спиш не ореш, (2)
Чом до мене не говориш?
7. „Ой не сплю я но думаю, (2)
Що погану жінку маю.
8. Ой не сплю но зажурив ся, (2)
Щом з поганов оженив ся".
9. Не сватав ти мене в ночи, (2)
Не вилїзли тобі очи.
10. Не була то ніч, но днина, (2)
Була твоя вся родина.
11. Був твій отець, була мати, (2)
Було собі вибирати.
12. Було сьвічку засьвітити, (2)
Добре ми ся придивити.
13. Тепер сївєсь тай думаєш, (2)
Що погану жінку маєш.
14. Тепер сївєсь, зажурив ся, (2)
Щєсь з поганов оженив ся.
15. „Коби тебе Господь забрав (2)
Яб си иншу любку вибрав.
16. Вибрав бим си иншу любку, (2)
Таку милу, як голубку.
17. Посадив бим при віконци, (2)
Булаб моє ясне сонце.
18. Посадив бим коло скринї, (2)
Булаб моя господинї".

---

58. Журо-ж моя, журо.

Народна пісня
Зі збірки Ф. Колесси.

Andantino.

Жу - рож мо - я жу - ро то тось мя й жу - ри ла,
Щось мя мо - ло - до - го з бі - лих ніг зва - ли - ла.

1. Журо-ж моя, журо,
То то-с ми й журила,
Шо-с мя й молодого
З білих ніг звалила.

2. А я тії журі
Та не піддаю ся.
Піду до коршмоньки,
Горівки напю ся.

3. Прийшов я до коршми,
Кинув на стіл шапку:
Молода шинкарко,
Дай горівки кварту!

4. Дай єдну, другую,
А потім третую.
Як ся й поміркую,
Випю четвертую.

5. Братя ж мої, братя,
Горівонька пє ся,
Коло мого серця
Гадинонька вє ся.

6. Бо то та гадина
Всьо поле злазила,
Коло мого серця
Гнїздо си встелила.

7. Встелила си гнїздо,
Схоче й зимувати,
Прийдесь молодому
З жалю умирати.

8. Ой іди, нетяго,
Ой іди до дому,
Та звари вечеру
Менї молодому!

9. Прийшов я до дому,
Сьмітє по колїна,
А моя нетяга
Лежить як відміна.

10. Прийшов я до дому,
Вечера при огни,
А моя нетяга
На постели стогне.

11. А вставай, нетяго,
Давай вечеряти,
Скоро по вечери
Полягаєм спати.

12. А вставай, нетяго,
Давай обідати,
Скоро по обідї
Підем жито жати.

13. „Голова мя болить
Та й в боку мя коле,
Він віри не дає,
Каже ми йти в поле".

14. Ой мав я, нетяго,
Воли і корови,
Всьо пішло, нетяго,
На тотї дохтори.

15. Ой мав я, нетяго,
Стіжки й оборожки,
Всьо пішло, нетяго,
На тотї ворожки.

---

59. Ой летїла зазуленька.

Moderato.

Народна пісня.
Зі збірки **Ф. Колессн.**

mp

Ой ле - тї - ла за - зу - лень - ка по - над мо - ре в гай,

mf *dim.* *2-da volta pp*

Тай пу - сти - ла си - ве пюр - це у ти - хий Ду - най.

1. Ой летїла зазуленька понад море в гай,
Та пустила сиве пюрце у тихий Дунай.
2. Плини, плини, сиве пюрце, долї за водов,
А я собі молоденька човном за тобов.
3. Приплинемо, сиве пюрце, на жовтий пісок,
А там собі засьпіваєм усїх сьпіванок.
4. Ой маю я срібний перстїнь, пущу по горі,
Ой маю я три сестрички в чужій сторонї.
5. Ой маю я три сестрички, а четвертий брат,
Скажу я їх закликати в яблінковий сад.
6. Всї яблінки солоденькі, лиш одна винна, —
Сестрички ся посходили, а брата нема.
7. Ой вирвіть си по яблочку, вирвіть си по дві,
Сли будете їсти, пити, згадайте о мнї.
8. Та десь наша бідна сестра в чужій сторонї
Вмиває ся сльозоньками, як рибка в водї.

---

60. Реве та стогне.

Andantino.

Шевченко-Лисенко.

Ре - ве та стог - не Дніпр ши - ро - кий, сер - ди - тий
ві - тер за - ви - ва, До до - лу вер - би гне ви -
со - кі, го - ра - ми хви - лю пі - дій - ма.

1. Реве та стогне Дніпр широкий,
Сердитий вітер завива,
До-долу верби гне високі,
Горами хвилю підійма.

2. І блідий місяць на ту пору
Із хмари де-де виглядав,
Неначе човен в синім морю,
То виринав, то потопав.

3. Ще треті півні не сьпівали,
Ніхто нігде не гомонів,
Сичі в гаю перекликались,
Та ясень раз-у-раз скрипів.

---

61. Ой під гаєм, гаєм.

Allegro.

Народна пісня.
Зі збірки Ф. Колесси.

Ой під га - єм, га - єм, га - єм зе - ле - нень -ким,
Там о - ра - ла дів - чи - нонь - ка во - ли - ком чор - нень - ким, нень - ким.

1-ша. 2-да.

1. Ой під гаєм, гаєм, гаєм зелененьким,
Там орала дівчинонька воликом чорненьким.
2. Орала, орала, не вміла гукати,
Запросила козаченька на бандурці грати.
3. Козаченько грає, бровами моргає,
Вража-ж його матір знає, на що він моргає?
4. Чи на мої воли, гей чи на корови,
Чи на моє біле личко, чи на чорні брови?
5. Воли поздихають, бочисті корови,
Біле личко не злиняє та й ні чорні брови.

62. Ой чи ти то, чи не ти.

Allegretto.

Народна пісня.
Зі збірки **Дм. Андрейка.**

Ой чи ти то, чи не ти по во - ду хо - ди - ла,
Ой чи ти то, чи не ти за - па - ску згу - би - ла?
А я йшов тай знай - шов, ме - не ма - ти би - ла:
„Від - дай, си - ну, за - па - щи - ну, бу - де тя лю - би - ла!"

1. Ой чи ти то, чи не ти
По воду ходила,
Ой чи ти то, чи не ти
Запаску згубила?
А я йшов тай знайшов,
Мене мати била:
„Віддай, сину, запащину,
Буде тя любила!"

2. Ой піду я попід сад,
Чи не впаде сливка,
Чи не вийде дївчинонька,
Моя чорнобривка?
Ой піду я попід сад,
Чи не впаде грушка,
Чи не вийде дївчинонька,
Моя щебетушка?

---

63. Понад чорне море лїтали ворони.

Andantino.

Народна пісня.
Зі збірки **Ф. Колесси.**

По - над чор - не мо - ре лї - та - ли во - ро - ни,
За - пла - ка - ли но - во - бран - ці й а в тяж - кій не - во - ли.

1. Понад чорне море
Лїтали ворони,
Заплакали новобранцї
Й а в тяжкій неволи.

2. Ой як заплакали,
Тяжко затужили:
От-тож ми ся в сього пана
Вірно дослужили.

3. Ви старі вояки,
Беріть нас у руки:
Не бийте нас, не карайте,
А вчіть нас навуки.

4. Ой, бо наші руки
Того не робили,
Ми сїяли тай орали,
За плугом ходили.

---

64. Дівчино моя.

Andantino.

Народна пісня.
Зі зоірки Ф. Колесси.

Дів-чи-но мо-я, на-пій ми ко-ня, Не на-по-ю, бо ся бо-ю, бо'м ще не тво-я, бо'м ще не тво-я.

1. „Дівчино моя, напій ми коня!"
„ „Не напою, бо ся бою, бо'м ще не твоя.
2. Як буду твоя, напою ти й два,
З студеної кирниченьки, з нового верда." "
3. „Дівчино моя, сідай на коня,
Поїдемо чистим полем до мого двора.
4. А в моїм дворі штири покої,
А пятая сьвітличенька для миленької.
5. Дівчино моя, паси ми коня!"
„ „Зимна роса, а я боса, змерзла в ніжки я" ".
6. „Скину я впанчу, ноги заверчу,
А як мене Бог споможе, чоботи куплю".
7. „ „Не купуй мені, купи сам собі,
Ой маю я отця й матір, то куплять мені." "

---

65. Зажурилась дівчинонька.

Andantino.

Народна пісня.
Зі збірки А. Коціпінського.

За-жу-ри-лась дів-чи-нонь-ка, руч-ки за-ло-ми-ла, Сі-ла го-лов-ку схи-ли-ла, тай пла-ка-ти ста-ла.

1. Зажурилась дівчинонька,
Ручки заломала,
Сіла, головку схилила,
Тай плакати стала.

2. Жадного так не любила,
Хоть їх було сила,
Бодай же тя, мій козаче,
Була не любила.

3. Бо я тебе полюбила
Серцем і душою,
Я без тебе жить не можу,
Гину за тобою.

4. Ой у поли дві тополі,
Вітер їх хитає,
А той милий через люди
Мені ся кланяє.

5. А щож мені по тополі?
Ягідок не має,
А щож мені по поклоні?
Як його не має.

6. Вже заросли ті стежечки
Мохом і травою
Де ходили, говорили,
Серденько з тобою.

7. Де ходили, говорили
З тобою серденько,
Де ти менї обіцявєсь
Вертатись хутенько.

8. А тепер же не вертаєш,
Десь мя забуваєш,
А вороги мене дражнять,
Що иншу кохаєш.

9. А вже-ж тії вороженьки
Правду вони кажуть:
Як приїдеш, тобі мою
Могилу покажуть.

10. І ти станеш на тій землі,
Де моя могила,
Тоді собі спогадаєш
Когом я любила.

11. А я буду на тім сьвітї
Тай Бога просити:
Щоби недав тобі тутай
Иншої любити.

---

66. Пісня Січових Стрільців.

Народна пісня.
Записав І. Туркевич.

Moderato mesto.

Гей у лу - зі чер - во - на ка - ли - на по - хи - ли - ла ся, Чо - гось на - ша слав - на У - кра ї - на за - жу - ри - ла ся. А ми ту - ю чер - во - ну ка - ли - ну пі - дій - ме - мо, А ми на - шу слав - ну У - кра - ї - ну, гей, гей, роз - ве - се - ли - мо.

ten.

1. Гей у лузї червона калина похилила ся,
Чогось наша славна Україна зажурила ся.
А ми тую червону калину підіймемо,
А ми нашу славну Україну, гей гей, розвеселимо.

2. Маширують наші добровольцї на кровавий лан,
Визволяти братів Українцїв з московських кайдан.
А ми наших братів Українцїв визволимо,
А ми нашу славну Україну, гей гей, розвеселимо.

3. Гей у поли ярої пшенички золотистий лан,
Розпочали Стрільцї Українські з Москалями тан.
А ми тую ярую пшеничку ізберемо,
А ми нашу славну Україну, гей гей, розвеселимо.

4. Як повіє буйнесенький вітер з широких степів,
То прославить по всїй Україні Січових Стрільців,
А ми тую стрілецькую славу збережемо,
А ми нашу славну Україну, гей гей, розвеселимо.

---

67. Поклик Соколів.

Allegro deciso e energico. — Я. Ярославенко.

f

За прав - ду, во - лю, сво - бо - ду, За нень - ку на - шу віт - чи - ну, У бій кро - ва - вий за на - ми, за на - ми!

rit.

За правду, волю, свободу,
За неньку нашу вітчину,
У бій кровавий за нами!

---

68. Марш Соколів.

Marciale. — Я. Ярославенко.

f

Со - ко - ли, со - ко - ли, ста - вай - мо в ря - ди, нас по - клик „бо - дрі - мось" взи - ва - є, В здо - ро - во - му ті - лі здо - ро - ві ду - ші, де си - ла, там во - ля ви - та - є.

mf *con rigore*

Як слав - но бу - ло - то ко - зацьки - кі си - ни, бо - ро - лись до смер - ти за - ги - ну, Бо - ро - тись бу - де - мо Со - ко - ли всі ми, За Русь, Русь сьвя - ту, У - кра - ї - ну! Як ну!

1-ма. 2-да.

1. Соколи, Соколи, ставаймо в ряди,
Нас поклик „бодрімось” взиває.
В здоровому тілї здорова душа,
Де сила, там воля витає.
Як славно було то козацькі сини
Боролись до смерти-загину,
Боротись будемо Соколи всї ми,
За Русь, Русь сьвяту, Україну!

2. Лети-же, Соколе, далеко в степи,
У гори, луги та лимани,
Прапор наш сокільський високо неси,
Під ним най народ вольний стане.
Як славно було то і т. д.

3. Разом-же, Соколи, ставаймо в ряди,
У бій за прапор, гей сьміло,
До праці для неньки у вічні часи,
Несїмо все душу і тїло.
Як славно було то і т. д.

---

69. Ой ішов я вулицею раз-раз.

Allegretto sherzando.

Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

p

Ой і-шов я ву-ли-це-ю раз, раз,
Не ба-чив я дів-чи-нонь-ки в об-раз,

f sostenuto a tempo

Не ба-чив я дів-чи-нонь-ки в об-раз.

1. Ой ішов я вулицею раз, раз,
Не бачив я Марусеньки в образ. (2)
2. Ой ішов я вулицею двічі,
Не бачив я Марусеньки в вічі. (2)
3. Ой ішов я повз Марусину хату,
Загубив я з постола залату. (2)
4. Ой верну ся залати шукати,
Чи не вийде Марусенька з хати. (2)
5. Підійду я під віконце, стукну,
Підійду я під другеє, грюкну. (2)
6. Ой не стукай, козаче, не стукай,
Піди собі иншую пошукай. (2)
7. Ой дай, мати, золотії ключі,
Кинуть йому подарунки в вічі. (2)

---

70. За Сибіром сонце сходить.

(Про Кармелюка).

Moderato.

Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

poco f dim. cresc. *f*

За Си-бі-ром сон-це схо-дить, хлоп-ці не зї-вай-те, Ви на ме-не Кар-ме-лю-ка всю на-дї-ю май-те.

1. За Сибіром сонце сходить
Хлопці, не зївайте:
Ви на мене, Кармелюка,
Всю надїю майте.

2. Бо Кармелюк добрий хлопець,
Він по сьвіту ходить,
Не одную дівчиноньку
Із розуму зводить.

3. Не одную дівчиноньку,
Не одну вдовицю
Хорошую, чорнявую,
Яку доведеть ся.

4. Повернув ся я з Сибіру,
Та не маю долї,
Хоч здаєть ся не в кайданах,
А все-ж не на волї.

5. Маю жінку, маю діти,
Та я їх не бачу;
Як згадаю про їх долю,
Сам гірко заплачу.

6. Зібрав собі славних хлопців,
Що-ж кому до того?
Засідаєм при дорозї
Ждать подорожного.

7. Чи хто їде, чи хто іде,
Так час нудно ждати,
Що не маю пристанища,
Анї своєй хати.
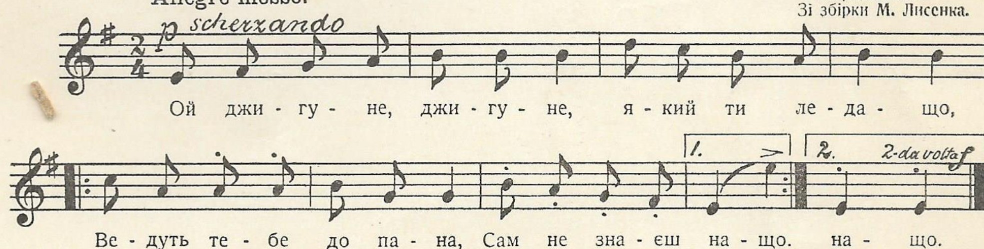
8. Асесори, ісправники
За мною ганяють,
Більше-ж вони людий били,
Як я гріхів маю.

9. Зовуть мене розбійником,
Кажуть, розбиваю,
Ще-ж нікого я не убив,
Бо сам душу маю.

10. З багатого хоч я візьму,
Убогому даю,
А так гроші розділивши,
Гріха я не маю.

---

71. Ой джигуне, джигуне.

1. Ой джигуне, джигуне,
Який ти ледащо,
Ведуть тебе до пана,
Сам не знаєш на що.

2. Тодї будеш знати,
Як будуть карати:
І на руки, і на ноги
Диби набивати.

3. Ой на руки диби,
На ноги дибята, —
Отсе-ж тобі, джигуне,
Молоді дївчата.

4. Ой на руки диби,
На ноги дибиці, —
Отсе-ж тобі джигуне,
Гарні молодиці.

5. На вулиці не була,
Конопельки терла,
Не бачила джигуна,
Трохи-ж я не вмерла.

6. А у того джигуна
Вишивані рукава,
А у мене молодої
Вишивані подола,

7. Зеленая юбка,
Червона запаска, —
Люби-ж мене, джигуне,
Коли твоя ласка.

8. Люби-ж мене, джигунець,
Пожартуймо, молодець,
Бери мене за рученьку,
Веди мене у танець.

9. А хто любить грибки,
А хто печерички,
А хто любить дївки, —
А я молодички.

---

72. А ві Львові на ратушу.

Moderato.

Народна пісня
Зі збірки Дм. Андрейка.

1. А ві Львові на ратушу стала ся новина:
Счарувала вража дочка вдовиного сина.
2. Як го мала чарувати, кликала до хати:
„Ходи, ходи, Івасеньку, щось ти маю дати".
3. А як прийшов до хатоньки, стоїть шклянка вина.
„На здоровлє, Івасеньку, бо я вже випила".
4. „ „Колись пила вже одную, пий-же і другую,
Може ти ми зготувала трутину якую" ".
5. „Хиба би я дурна була, розуму не мала,
Щоб я свому миленькому трутину давала".
6. Прийшов Івась до домоньку, сїв си конець стола,
Питає ся його мама: „Десь був, сину, вчора?"
7. „ „Ой був-же я, мамусенько, в Марусиній хатї,
Дала ми трути напитись, мушу умирати.
8. Не прошу тя, мамусенько, о білу сорочку,
Но тя прошу, не проклинай тую вражу дочку.
9. Бо як будеш, моя мати, її проклинати,
Буде менї тяжко, гірко в гробі спочивати.' "
10. Конї ведуть, вози везуть, кінь головку клонить,
Молодая Марусенька білі ручки ломить.
11. Не так ручки, не так ручки, як білії пальцї,
Ой нема вже і не буде Івася коханця.

---

73. Що той явір робив.

Moderato.

Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрейка.

1. „Що той явір робив,
Що не розвивав ся;
Де ти хлопче ночував,
Щось не роззував ся?"

2. „ „Нічка мя запала,
Я не розвивав ся;
Ночував я у дївчини,
Тай не роззував ся." "

3. „Що ти, хлопче, робиш,
Що по ночи ходиш;
Скаржила ся дівчинонька,
Що їй збитки робиш."

4. „ „Я буду ходити
І буду робити,
Було мене, моя мати,
Вже сім літ вженити.

5. Женилась мя, мати,
Від року до року,
Покись мені не вчіпила
Шабельки до боку." "

6. Шабелька при боці,
А ґвер за плечима,
Як узріла тай зомліла
Молода дівчина.

---

74. Ой пє Байда.

Andante moderato.

Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

Ой пє Бай - да мед го рі - лоч - ку,
Та не день, не ніч - ку, та не го - ди - ноч - ку,
Та не день, не ніч - ку, та не го - ди - ноч ку.

1. Ой пє Байда мед, горілочку,
Та не день, не нічку, та не годиночку. (2)
2. Прийшов до його цар турецький:
„Ой щож ти робиш, Байдо молодецький"? (2)
3. Ой пю, царю, мед, горілочку,
Та не день, не нічку, та не годиночку. (2)
4. „Покинь Байдо байдувати,
Сватай мою дочку, та йди царювати. (2)
5. Твоя дочка поганая,
Гей, а твоя віра, — віра проклятая! (2)
6. Ой, як крикне цар турецький,
Та на свої слуги, слуги молодецькі: (2)
7. Возьміть Байду і звяжіте,
Та й за ребро гаком, гаком зачепіте! (2)
8. Взяли Байду і звязали,
Та й за ребро гаком, гаком зачіпали. (2)
9. Висить Байда на дубочку,
Та не день, не два, та й не одну нічку. (2)
10. Прийшов до його цар турецький:
„Ой, щож ти бачиш, Байдо молодецький?" (2)
11. Бачу, царю, два дубочки,
А на тих дубочках сидять голубочки. (2)
12. Позволь, царю, лучка взяти,
Тобі на вечерю голубочка зняти. (2)
13. Ой, як стрельнув Байда з лука,
Та попав царя поміж самі вуха. (2)
14. А царицю в потилицю,
А цареву дочку в саму головочку. (2)
15. „Тобі царю в землі гнити,
Байді молодому мед, горівку пити!" (2)

---

75. Ой гаю мій, гаю.

Народна пісня.
Зі збірки **М. Лисенка.**

Andante.
mf vibrato

Ой га - ю мій, га - ю, та гу - стий, не про - гля - ну, та гу - стий, не про - гля - ну.

1. Ой гаю мій, гаю,
Та густий, не проглягу. (2)
2. Що по тобі, гаю,
Та і вітер не віє. (2)
3. І вітер не віє,
І гільля не колише. (2)
4. Тільки брат до сестри
Та часті листи пише. (2)
5. Сестро моя, сестро,
Та сестро Українко! (2)
6. Чи привикла, сестро,
Та на чужині жити? (2)
7. Ой хоч не привикла,
Та треба привикати, (2)
8. Коли породила
Та нещасною мати. (2)
9. Мати наша, мати,
Та де нам тебе взяти? (2)
10. Малярів наняти,
Матір змалювати. (2)
11. Поставити матір
На божничок в хаті. (2)
12. На божничок гляну,
Та матір спомяну. (2)
13. Назад оберну ся,
Та сльозами заллю ся. (2)
14. На бік огляну ся,
Рукавом утру ся. (2)
15. Вийду за ворота,
Стану, як сирота. (2)
16. Ніхто не займає,
Бо долі немає. (2)

---

76. Ой і не стели ся...

Народна пісня.
Зі збірки **М. Лисенка.**

Andante.
mezza voce

Ой і не сте - ли ся, хре - ща - тий бар - він - ку, та по тій кру - тій го - рі; Гей, не вті - шай - тесь, злі - ї во - ро - жень - ки, та при - го - донь - ці мо - їй. їй.

cresc. *f* *1-ma.* *2-da*

1. Ой і не стели ся, хрещатий барвінку,
Та по тій крутій горі;
Гей, не втішайтесь, злії вороженьки,
Та пригодонці моїй.

2. Бо моя пригода козацькая врода,
Як та ранная роса:
Що вітер повіє, сонечко пригріє,
Роса на землю впаде.

3. Що вітер повіє, сонечко пригріє,
Роса на землю впаде;
Так моя неслава, людська поговірка
Собі марно пропаде.

4. Наїхали пани й жиди орандарі
Воли й вози забирають;
Гей, беріть же ви усю худібоньку,
Не маю вам що казать.

5. А я як жив буду, то все те здобуду,
Воли й вози покуплю;
Мережані ярма, тернові занози
Ще-ж бо й сам я пороблю.

6. На людськую славу й тую поговірку
Ще раз у Крим ізхожу;
Повні вози соли, повні мажі риби
Ще до дому привезу.

77-80. Коломийки.

Allegro.

Зі збірки **Ф. Колесси.**

I. *mp*

Ко - ло мли - на я - се - ни - на, ко - ло ві - тро - во - го,
при - ста - лась ми, дів - чи - нонь - ко, до сер - день - ка мо - го.

Коло млина ясенина, коло вітрового,
Присталась ми, дівчинонько, до серденька мого.

Allegro.

Зі збірки **Ф. Колесси.**

II *mf*

Да - лась ме - ні, дів - чи - нонь - ко, да - лась ми при на - ду,
Да - лась ме - ні я - го - донь - ку з виш - не - во - го са - ду

Далась мені, дівчинонько, далась ми принаду,
Далась мені ягодоньку з вишневого саду.

Allegro.

Зі збірки **Ф. Колесси.**

III. *f*

По - під сад, по - під сад, та по - під са - доч - ки,
Ой пі - шов бим до дів - чи - ни, бо - ю ся зра - доч - ки.

Попід сад, попід сад, та попід садочки,
Ой пішов бим до дівчини, бою ся зрадочки.

Allegro.

IV. Зі збірки Ф. Колесси.

Ко ло мли - на я - се - ни - на, я - вір по - хи - лив ся,
Як не возь - му ко - го лю - бю, не бу - ду же - нив ся.

Коло млина ясенина, явір похилив ся,
Як не возьму кого люблю, не буду женив ся.

---

1. Ой заграй ми музиченько, заграй ми, заграй ми,
Ти молода дївчинонько, сьпівай ми, сьпівай ми.
2. Ой сьпіваку, небораку, на що ся надїєш?
Чи на тоті сьпіваночки, що їх много вмієш?
3. Ой піду я до Ходович, та напю ся пива.
Чи велика, чи маленька, а все чорнобрива.
4. Ой не тото охолода, — студененька вода,
Але тото охолода, — дївчина молода.
5. Кажуть люди, що я впив ся, а я зажурив ся,
Та за тими мясницями, що'м не оженив ся.
6. Ой у поли дві тополї, обі зелененькі,
А в сусїда дві дївчини й обі молоденькі.
7. Ой у поли дві тополї, треба одну стяти,
А в сусїда дві дївчини, треба одну взяти.
8. Ой на ставу, на ставочку дрібні каченята,
Які в тебе, такі в мене сиві оченята.
9. Ой вже менї надоїло парубком ходити,
Ой маю я срібний ґрейцар, буду ся женити.
10. Не диви ся, дївчинонько, на мої обцаси,
А я хлопець молоденький, беру гроші з каси.
11. Помагай бі березино, помагай бі дубе,
Ой чи твоя, та чи моя дївчинонька буде.
12. Не будем ся пане брате на дївчинї бити,
Сама скаже, кого схоче дївчина любити.
13. Намовив-бим камінь, камінь, дрібоньке камінє,
Лиш не можу намовити дївоче сумлїнє.
14. Намовив-бим камінь, камінь, тай студену воду,
Лиш не можу намовити дївчину молоду.
15. Ой на ставі, на ставочку качатко ночує,
Бачу, ми ся розійдемо, моя душа чує.
16. Любили ся, кохали ся, як голубів пара,
Не дай Боже розійшли ся, як чорненька хмара.
17. Колись менї не хотїла за миленьку бути,
То дай менї таке зїлє, щоби тя забути.
18. Бодай тобов, дївчинонько, возив дїдько дуби,
Ой як мене через тебе взяли люди в зуби.
19. Бо я носив до дївчини три рази горішки,
Тай стратив я кониченька, тепер ходжу пішки.
20. Ой бодай ти, дївчинонько, на віки пропала,
Менї-сь дала принадоньку, з другим ся віддала.

---

81. Заграй ти, цигане старий.

Allegretto non troppo.

Народна пісня.
Зі збірки Д. Січинського.

p

За - грай ти, ци - га - не ста - рий, та - ко ї, як га

sfz f

да - ю; І гро - шей дам, ви - на ти дам, і всьо - го, що лиш

f

ма - ю! І гро - шей дам, ви - на ти дам, і всьо - го, що лиш ма - ю!

1. Заграй ти, цигане старий,
   Такої, як гадаю,
   І гроший дам, вина ти дам
   І всього, що лиш маю.
2. Бо лютий біль оттут горить
   І груди розпинає,
   А бідне серце так болить,
   Що гине, умирає.
3. Заграй, старий, оттую пісњ,
   Що то колись сьпівала
   Старая ненька, як мене
   В колисці колисала.
4. Чаруй мені минувші дни,
   Літа ті молодії,
   Прегарні, золотаві сни,
   Той рай і ті надії...
5. Провадь мене ти звуком тим
   В садочок, де я грав ся,
   Чаруй і другів всїх моїх,
   Що-м ними величав ся.
6. Чаруй менї і діву ту,
   Що мною гордувала...
   Збуди тих всїх, що вже земля
   На віки повкривала.
7. Збуди, чаруй минувшість ту,
   Най раз ще хоч заплачу,
   Бо слїз не має, відколи
   Я доленьки не бачу.
8. Чаруй, старий! Як потекуть
   Дві сьльози по личеньку,
   То лекше стане ми в душі
   І лекше на серденьку!
9. Заграй ти, цигане старий,
   Такої, як гадаю,
   І гроший дам, вина ти дам
   І всього, що лиш маю.

---

82. Ой в полю, в полю росте калина.

Moderato.

Народна пісня.
Зі збірки Дм. Андрейка.

p

Ой в по - лю, в по - лю ро - сте ка - ли - на, під ка - ли - но - ю

сто - їть ха - ти - на, під ка - ли - но - ю сто - їть ха - ти - на.

1. Ой в полю, в полю росте калина,
   Під калиною стоїть хатина.
2. А в тій хатині красна дївчина,
   Ходить до неї молод хлопчина.

3. Ходить хлопчина попід віконце,
Вийшла дівчина як ясне сонце.
4. Прихиляєть ся, стискає руку,
Пізнавши свого хлопця розпуку.
5. „Ой ти мій милий, сивий соколе,
Чогось сумненький, моя недоле".
6. „„Ой мила, мила, сива зазуле,
Чогось серденько журба стиснула.
7. Першесь казала, що ти мя любиш,
Люди говорять, що ти мя губиш." "
8. Ой заплакала і заридала,
Обнявши шию, поцілувала.
9. „Щоби я стала тутка каменем,
Як ти наймильший від всїх для мене".

---

83. Як бим була я зазулев.

Andante. *mf* *cresc.* **Млака - Воробкевич.**

Як бим бу - ла я за - зу - лев, то бим по - ле -
тї - ла, Гень в ді - бро - ву, щоб на лю бу ка - ли - нонь - ку
сі - ла. По - ле - тї - ла бим в Пу - ти - лів, між го - ри. Кар - па - ти,
Де мій ми - лий про - бу - ва - є І ста - лаб ку - ва - ти:
Ку - ку мій І - ва - не! ку - ку мій І - ва - не! ку - ку,
ку - ку мій І - ва - не!

1. Як бим була я зазулев,
То бим полетїла
Гень в діброву, щоб на любу
Калиноньку сїла.
Полетїла бим в Путилів,
Між гори Карпати,
Де мій милий пробуває
І сталаб кувати:
Куку мій Іване! (2)
Куку, куку мій Іване!

2. Як бим була я рікою,
Як той Прут великий,
Не втїкала бим до моря,
В чужий край далекий.
Поплила бим шипочучи
У гори Карпати,
І сьпівалаб, шепоталаб,
Близь єго там хати:
Добрий день Іване! (2)
Добрий, добрий день Іване!

3. Як бим була соловейком,
Що в ночи сьпіває,
І в серденько чародійно
Мир, любов вливає.
По при хатї, де жиє він,
В зеленому гаю,
На весь голос щебеталаб:
Тебе лиш кохаю.
Люблю тя Іване! (2)
Люблю, люблю тя Іване!

---

84. Ой на горі, на високій.

Moderato.

Народна пісня.
Зі збірки **Дм. Андрейка.**

mf

Ой на го рі, на - ви - со - кій буй - ний ві - тер ві - є,

За - був я ся за - пи - та - ти, що ся в люб - ки ді - є

1. Ой на горі, на високій буйний вітер віє,
Забув я ся запитати, що ся в любки діє.
2. Забув я ся запитати і її сказати:
Чи позволиш, дівчинонько, старостів прислати?
3. „„Ой позволю, козаченьку, старостів прислати,
Но тя прошу, козаченьку, тройзїла дістати." "
4. Ой поїхав козаченько горами долами,
Надибав він троєзїля межи яворами.
5. Ой як зачав козаченько тройзїля копати,
Надлетїла зазуленька, зачала кувати.
6. На щож тобі, козаченьку, троякого зїля,
Колиж твоєй дївчиноньки завтра вже весїля.
7. Ой приїхав козаченько, став си під віконце,
А молода з дружиною, як ясненьке сонце.
8. Ой прийшов же козаченько, зачав ся витати,
Зачали му добрі люди горівки давати.
9. „Не хочу я, добрі люди, вашої горівки,
Тїлько хочу промовити три слова до дївки."
10. Ой зачав він лївов ручков дївчину витати,
А правою рученькою шабельку виймати.
11. Молодому козакови шабелька збренїла,
А молодій дївчиноньцї головка злетїла.
12. „Ой на тобі, дївчинонько, троякого зїля,
Абись більше не робила без мене весїля."

---

85. Чи я не хазяйка.

Andantino giojoso.

Народна пісня
Зі збірки **М. Лисенка.**

mp

Чи я не ха - зяй - ка, чи не го - спо - ди - ня?

f

Сім день ха - ти не ме - ла, пе - чи не то - пи - ла.

1. Чи я не хазяйка,
Чи не господиня?
Сїм день хати не мела,
Печи не топила.

2. Сватай мене, дячку,
Премудрую швачку,
Рушник на кілочку,
Сьмітячко в куточку.

3. Наїхали купчики
Сьмітя купувати:
„Ой щож тобі, чепурушко,
За його давати?"

4. Сюди хип! туди хип!
За сьмітячко вісім кіп,
А девята кіпка
Що вимела тітка,
А десята на кобилу,
Що вивезла на могилу.

5. Мене батько за-між 'ддав,
Соломяні воли дав,
А мій милий чорнобривий
На припічку запрягав.

6. Тпру, соб куций до ярма!
Озирнув ся, аж нема:
Моя жінка топила,
В печі воли попалила.

---

86. Туга за родиною.

Andante moderato. Гушалевич - Воробкевич.

На чу - жи - ні за - ги - ба - ю, мар но жи - те йде,
За - ро - ди - нов по - гля - да - ю, а деж о - на, де?
О мій Бо - же ми - ло - сти - вий вер - ни мя до - мів!
Най по - чу - ю ще раз ми - лий звук ро - ди - мих слів,
ritard.
звук ро - ди мих слів!

1. На чужині загибаю,
Марно жите йде,
За родинов поглядаю
А деж вона, де?
О мій Боже милостивий,
Верни мя домів!
Най почую ще раз милий
Звук родимих слів!
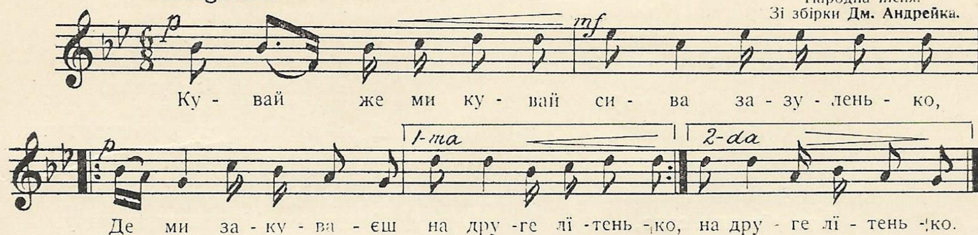
2. З відтам иньший вітер віє,
Де родимий край;
Там инакше вечеріє,
Там то щастя рай;
Тож туда мя гадка тягне,
Тож не маю сна,
Поки серце там не лягне,
Не усхне слеза.

3. Ви мої родинні ниви,
Коли знов до вас
Пригорну ся і щасливі
Будем снити враз
О любощах і о доли,
Своєй вітчини,
Чи не вернуть ся ніколи
Ранні дни весни?

4. Як мають ся повертати,
Скажіть ми, скажіть!
Бож в горести потішати
Ніт поради, ніт.
Ой тогди буде милійше
Хоть і в чужині,
Коли зоря щасливійша
Зійде вітчині.
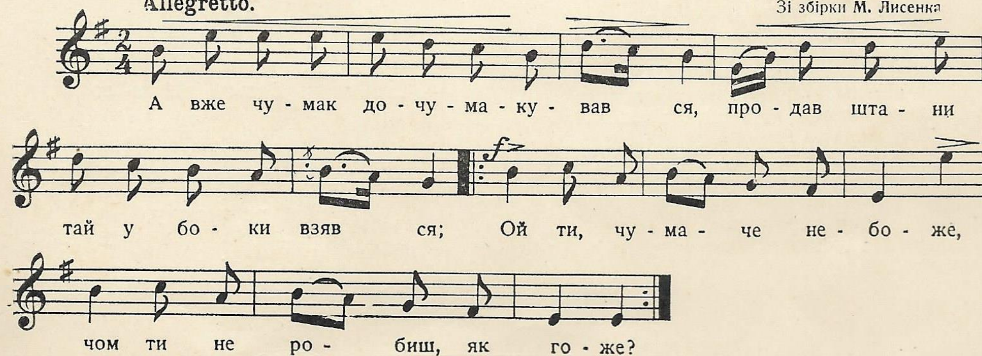
---

87. Кувай же ми кувай.

1. Кувай-же ми кувай, сива зазуленько,
Де ми закуваєш на друге лїтенько?"
2. „Де я закуваю, щей сама не знаю,
Бо я по всїм сьвітї дороженьку знаю.
3. Закуваю тобі при червонім винї,
При хатцї старенькій, при милій дївчинї.
4. Но ти тільки скажу, що иншого має,
Тебе вірно любить, за другим конає".
5. Ходила дївчина в той гай по калину,
Блукала дївчина сім день щей годину.
6. „ „Чого ти дївчино, по тім гаю блудиш?
Либонь ти дївчино мого сина любиш." "
7. — „Як бим не любила, то бим не ходила,
Я за твоїм сином, бистру річку плила."—
8. Ой плили гусоньки бистрою водою,
Ой вийди дївчино розмов ся зо мною.
9. — „Ой не раз я не два з тобов розмовляла
А щем ти нїколи правди не сказала.
10. Ой коби я мала, як той сокіл, крила,
То бим полетїла, куди бим хотїла.
11. Полетїла би я у гай зелененький,
У гай зелененький, де є мій миленький.

---

88. А вже чумак дочумакував ся.

1. А вже чумак дочумакував ся,
Продав штани тай у боки взяв ся.
Ой ти, чумаче небоже,
Чом ти не робиш, як гоже?
Ой ти, чумаче, голубче,
Чом ти не робиш, як лучше?

2. Ой продала дівчина юпку.
Та купила козакови люльку;
Люльку за юпку купила
Вона-ж його вірно любила.

3. Ой продала дівчина гребінь,
Та купила козакови кремінь;
Кремінь за гребінь купила,
Вона-ж його вірно любила.

4. Ой продала дівчина сало,
Та купила козаку кресало;
Кресало за сало купила,
Вона-ж його вірно любила.

5. Ой продала дівчина керсет,
Та купила козакови кисет;
Кисет за керсет купила,
Вона-ж його вірно любила.

6. Коли-б мені тютюн та люлька,
Коли-б мені жінка Ганнулька,
Яб її цілував, милував,
Ще-б для неї куховарочку наняв.

7. Ой на горі вовчики трублять,
Чогось мене хлопці не люблять;
Ой зберіть, хлопці, по грошу,
Купіть мені стьожку хорошу.

---

89. Пішла мати на село.

(Гречаники).

Allegretto.

Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

Пі - шла ма - ти на се - ло грець кой му - ки ку - пу ва ти,
гре - ча - ни - ки у - чи - ня - ти, сво - їх ді - ток го - ду - ва - ти,
Гоп, мо - ї гре - ча - ни - ки, гоп, мо - ї бі лі,
чо - гось мо - ї гре ча ни - ки на шко - ри - ні сі - ли

1. Пішла мати на село
Грецькой муки купувати,
Гречаники учиняти,
Своїх діток годувати.
Гоп, мої гречаники,
Гоп, мої білі,
Чогось мої гречаники
На шкоринї сіли.

2. З помийниці воду брала,
Гречаники учиняла,
Гречаники учиняла,
Свої діти годувала.
Гоп, мої гречаники і т. д.

3. Наїхали паничі,
Гречаники у печі,
Наїхали копитани,
Гречаники похапали.
Гоп, мої гречаники і т. д.

4. Сидить батько кінець стола,
Повісивши вуха,
Оттак всякому буває,
А хто жінок слуха.
Гоп, мої гречаники і т. д.

5. Ой гоп! не помалу,
Я пошила штани з валу,
І пошила, і надїла,
Кажуть люди, не до дїла.
Гоп, мої гречаники і т. д.

---

90. Ой не сьвіти, місяченьку.

Moderato. *con tristezza*

Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

Ой не сьві - ти, мі - ся - чень - ку, не сьві - ти ні -
ко - му, Тіль - ки сьві - ти ми - лень - ко - му,
як і - де до до - му, як і - де до до - му.

1. Ой не сьвіти місяченьку,
Не сьвіти нікому,
Тільки сьвіти миленькому,
Як іде до дому.

2. Сьвіти йому ранесенько,
Тай розганяй хмари,
А як же він иншу має,
То й зайди за хмари.

3. Сьвітив місяць, сьвітив,
Тай зайшов за тіни,
А я бідна гірко плачу,
Зрадив мене милий.

4. Або-ж мене вірно люби,
Або-ж на вік лиши, —
Або-ж мої чорні брови
На папери спиши.

5. Писав же я чотири дни,
І чотири ночи,
Та не можу ізписати
Твої карі очи.

6. Писав же ти на папери,
Пиши на китайці,
Як не змалюєш з вечора,
То я умру в ранці.

---

91. По опеньки ходила.

Andantino.

Народна пісня.
Зі збірки М. Лисенка.

По о - пень - ки хо - ди - ла, цить - те!
Ко - зу - бень - ку згу - би - ла, цить - те!
Ой цить - те, та мов - чі - те, та ні - ко - му не ка - жі - те, цить - те!

1. По опеньки ходила, цитьте!
Козубеньку згубила, цитьте!
Ой цитьте, та мовчіте,
Та нікому не кажіте, цитьте!

2. Запорожець ішов, цитьте!
Козубеньку знайшов, цитьте!
Ой цитьте, та мовчіте,
Та нікому не кажіте, цитьте!

3. Запорожцю, вражий сину, цитьте!
Верни-ж мою запащину, цитьте!
Ой цитьте, та мовчіте,
Та нікому не кажіте, цитьте!

92. Ой Морозе, Морозенку.

Risoluto.

Народна пісня.
Зі збірки **Ф. Колесси.**

mf f

Ой мо - ро - зе, Мо - ро - зен - ку, ти пре - слав - ний ко - за - че,

p ritardando

Гей! За то - бо - ю, Мо - ро - зен - ку, вся Вкра - ї - нонь - ка пла - че.

1. Ой Морозе, Морозенку, ти преславний козаче,
За тобою, Морозенку, вся Вкраїнонька плаче.

2. Не так тая Україна, як те гордеє військо, —
Заплакала Морозиха йдучи рано на місто.

3. Здибали ю три козаки із замку ідучи,
Здибали ю три козаки із замку ідучи:

4. „Ой перестань, Морозихо, по синї тужити,
Ходи з нами, козаками, меду, вина пити".

5. „ „Ой пийте ви здоровенькі, та коли вам петь ся,
Коло моєй головоньки все лишенько веть ся.

6. Та видите, мої братя, мед, вино не петь ся,
Ой десь то мій Морозенко та з Ляхами беть ся." "

7. Пішла, пішла Морозиха на гору високу,
Подивить ся Морозиха в долину глибоку:

8. Аж з за гори високої горде військо виступає,
А поперед Морозенко сивим конем виграває.

9. Не грай, не грай, сивий коню, та не грай підо мною,
Ступай, ступай, сивий коню, лиш тихою ступою.

10. А в нашого Морозенка червоная стрічка:
Де поверне Морозенко — кирвавая річка.

11. Попід гору високую викопані шанції,
Ой злапали Морозенка в неділеньку в ранції.

12. Ой злапали Морозенка, назад руки звязали,
Назад руки ізвязавши, до замку віддали.

13. Посадили Морозенка на тисовім стілції,
Зняли, зняли з Морозенка з чересом червінції.

14. Посадили Морозенка на малюваній лавції,
Зняли, зняли з Морозенка шовкові жупанції.

15. Посадили Морозенка на жовтім пісочку,
Зняли, зняли з Морозенка кирваву сорочку.

16. Посадили Морозенка на високій могилї,
Поглядай ся Морозенку по всїй своїй Україні.

17. Україна, милий Боже, тай те гордеє військо,
Прощай же ми, стара нене, та й ти любая річко!

18. Вони його анї били, нї в четверті рубали,
Тільки з него молодого живцем серце взяли.

93-100. Коломийки.

Allegro moderato.

Народна пісня.
Зі збірки **Ф. Колесси.**

Ой сто - юж я люб - ко сто - ю, під тво - йов сті - но - ю,
Сер - це ми ся роз - па - да - є, що я не з то - бо - ю.

Ой стоюж я любко стою під твойов стїною,
Серце ми ся розпадає, що я не з тобою.

Allegro moderato.

Народна пісня.
Зі збірки **Ф. Колесси.**

Сер - це ми ся роз - па - да - є на дві по - ло - ви - ни,
Не ба - чив я ми - лень - ко - ї нї вчо - ра, нї ни - нї.

Серце ми ся розпадає на дві половини,
Не бачив ся миленької нї вчора, нї нинї.

Allegro moderato.

Народна пісня.
Зі збірки **Ф. Колесси.**

У - пав снї - жок на об - лї - жок, вчи - нив ся во - до - ю,
Чи ти ту - жиш так за мно - ю, як я за то - бо - ю.

Упав снїжок на облїжок, вчинив ся водою,
Чи ти тужиш так за мною, як я за тобою.

Allegro moderato.

Народна пісня.
Зі збірки **А. Коціпінського.**

Ой як я си на - га - да - ю та за сво - го люб - ка,
Ко - тять ми ся сльо - зи з о - чей, як ни - точ - ка з клуб - ка.

Ой як я си нагадаю та за свого любка,
Котять ми ся сльози з очей, як ниточка з клубка.

Allegro moderato.

Народна пісня.
Зі збірки **Ф. Колесси.**

f

А ка - ли - на бі - ло цви - те, а чер - во - но ро - дить.

p

А ве - ли - ке за - ко - ха - нє на бі - ду при - во - дить.

А калина біло цвите, а червоно родить,
А велике закоханє на біду приводить.

Allegro moderato.

Народна пісня.
Зі збірки **Ф. Колесси.**

p

Я вже чу - ю, мій ми - лень - кий, та я чу - ю чу - ю,

Що ти ме - не по - ки - да - єш, бо ма - єш йин - чу - ю.

pp

Я вже чую, мій миленький, та я чую, чую,
Що ти мене покидаєш, бо маєш йинчую.

Allegro moderato.

Народна пісня.
Зі збірки **Ф. Колесси.**

mf

Ой ду - боч - ку зе - ле - нень - кий, ду - боч - ку ду - боч - ку,

p

Чор - ні оч - ка ви - пла - ка - ла за то - бов лю - боч - ку,

pp

Чор - ні оч - ка ви - пла - ка - ла за то - бов лю - боч - ку.

Ой дубочку зелененький, дубочку, дубочку,
Чорні очка виплакала за тобов любочку.

Allegro moderato.

Народна пісня.
Зі збірки **Ф. Колесси.**

ff

Я - кий ли - сток зе - ле - нень - кий у - па - де тай гни - є,

p

Я - кий люб - ко мо - ло - день - кий не по - прав - ді жи - є.

Який листок зелененький, упаде тай гниє,
Який любко молоденький, не поправді жиє.

1. Мене мати породила темненької ночи,
Дала менї красне личко і чорнії очи.
Було менї моя мати краси не давати,
А було ми моя мати щастє долю дати.

2. Цвите тернє, цвите тернє, бо корінє має,
Хто коханя не зазнавав, той жалю не знає.

3. Кувай, кувай зазуленько, від рана до ночи,
Та скажи ми, чи побачу миленького очи?
Бодай же ти, зазуленько, сїм лїт не кувала,
Що ти менї молоденькій правди не сказала.

4. Та хоч що-день сонце сьвітить, що-ніч місяць сходить,
Нема мого миленького, чомусь не приходить.
Ой заросли тоті стежки мохом і травою,
Дем ходила, говорила, серденько з тобою.

5. Ой нудно ми на серденьку, ой нудно, нудниця,
Ой кого я вірне люблю, той і в ночи снить ся;
Та кого я вірне люблю, того не видати,
А кого я ненавиджу, — сам лїзе до хати.

6. Ой на рутї жовтий цьвіток, сама зелененька,
Не зрадь мене мій миленький, бо я молоденька.

7. Ой не знаю я бідненька, де мій милий дїв ся,
Як би милий у гай пішов, гай би зеленїв ся.

8. Не спалам я цїлу нічку, уже день біленький,
Ой не знаю я, де дїв ся мій чорнобривенький.
Не спалам я цїлу нічку, а встала̄м раненько,
Ой зрадив мя мій миленький, та болить серденько.
Бодай же ти, мій миленький, тодї оженив ся,
Як у морю на каменю сухий дуб розвив ся.

9. Ой засьвіти місяченьку тай ти зоре ясна,
Та най усї люди знають яка я нещасна.

10. Посадїть ми мої сестри в головах калину,
Нехай о тім кождий знає, що з коханя гину.
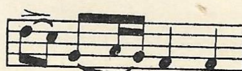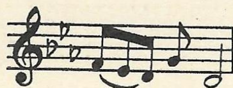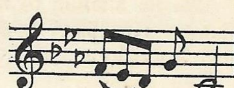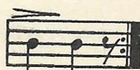
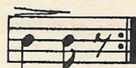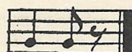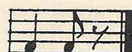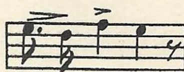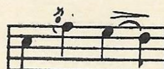
---

11. Ой у моїм городчику росте лелїйочка,
Щож ми з того, щом молода, колим сиріточка.
Та як тії конопельцї у болотї гнити,
Так то менї сирітоньцї на тім сьвітї жити.

12. Ой піду я сирітонька на гору крутую,
Стану же я, подивлю ся на річку биструю:
Ой ти річко бистренькая, на тебе дивлю ся,
Думки менї серце давлять, — піду утоплю ся.

ПОХИБКИ.

	НАДРУКОВАНО:	МАЄ БУТИ:
В 2-гім числї, в 20-тім тактї:		
В 42-гім числї, в 2-гім тактї:		
В 42-гім числї, в 4-тім тактї:		
В 72-гім числї, в 8-мім тактї:		
В 77-мім числї, в 8-мім тактї:		
В 83-тім числї, в 16-тім тактї:		
В 83-тім числї, в 23-тім тактї:		
В 90-тім числї, в 9-тім тактї:		

Зміст.

Сторона:
Передмова ... 3
Ч. 1. Засьпів ... 5
Ч. 2. Ще не вмерла Україна ... 5
Ч. 3. Наша дума ... 6
Ч. 4. Чи я в лузї не калина була ... 7
Ч. 5. Вже більше літ двісті ... 7
Ч. 6. Утоптала стежечку ... 8
Ч. 7. Стоїть гора високая ... 9
Ч. 8. Ой у поли черемшина ... 9
Ч. 9. Ой біда, біда ... 11
Ч. 10. Чи ти будеш, дівчинонько ... 12
Ч. 11. Ой краче, краче ... 12
Ч. 12. Без тебе, Олесю ... 13
Ч. 13. Ой пущу я кониченька в саду ... 14
Ч. 14. На городї цьвітки вють ся ... 15
Ч. 15. Моя мати ворожбита ... 15
Ч. 16. Коломийка (Коло гаю походжаю) ... 16
Ч. 17. Гей там на горі Січ іде ... 17
Ч. 18. Орав би я, сіяв би я ... 17
Ч. 19. Коломийка (Ой зацвила калинонька...) ... 18
Ч. 20. У містечку Богуславку (про Бондарівну) ... 19
Ч. 21. Коломийка (Ой коби я була знала) ... 20
Ч. 22. Крилець ... 21
Ч. 23. Біда тому козакови ... 21
Ч. 24. Гуляв чумак на роночку ... 22
Ч. 25. Сіяв мужик просо ... 22
Ч. 26. Було не рубати зеленого дуба ... 23
Ч. 27. Ой прийшов я до коршми ... 24
Ч. 28. Чом соловій не сьпіває ... 24
Ч. 29. Пливе човен води повен ... 25
Ч. 30. Ой під гаєм зелененьким ... 25
Ч. 31. Скажи менї правду ... 26
Ч. 32. Закувала зазуленька ... 27
Ч. 33. Та казала менї Солоха, прийди ... 27
Ч. 34. Як поїхав мій миленький до млина ... 28
Ч. 35. Ми гайдамаки ... 29
Ч. 36. Там на полю сніжок трясе ... 29
Ч. 37. Поклик до братів Славян ... 30
Ч. 38. Шуміла лїщина ... 31
Ч. 39. Сіно моє, сіно ... 31
Ч. 40. Ой був! та нема ... 32
Ч. 41. Гимн американських Українців: „Далека Ти" ... 33
Ч. 42. Ой щож бо то тай за ворон ... 34
Ч. 43. Ой вишеньки, черешеньки ... 34

Сторона:

Ч. 44. Як ніч мя покриє 35
Ч. 45. Ніхто не винен, тільки я 35
Ч. 46. Ох, і горе, горе, гей! 36
Ч. 47. Ой нависли чорні хмари 37
Ч. 48. Віють вітри, віють буйні 37
Ч. 49. Взяв би я бандуру 38
Ч. 50. Нова хата, нова хата (Коломийка) 38
Ч. 51. В гаю зеленім враз зі мнов 39
Ч. 52. Ой зацвила калинонька в лузі 39
Ч. 53. Козак коня напував 40
Ч. 54. Ой ізійду я на могилу 41
Ч. 55. Ой їхали козаки з обозу 41
Ч. 56. На в-городі калинонька 42
Ч. 57. Там за лїсом, там за лугом 43
Ч. 58. Журо-ж моя, журо 43
Ч. 59. Ой летїла зазуленька 44
Ч. 60. Реве та стогне 45
Ч. 61. Ой під гаєм, гаєм 45
Ч. 62. Ой чи ти то, чи не ти 46
Ч. 63. Понад чорне море лїтали ворони 46
Ч. 64. Дівчино моя 47
Ч. 65. Зажурилась дївчинонька 47
Ч. 66. Пісня Січових Стрільців 48
Ч. 67. Поклик Соколів 49
Ч. 68. Марш Соколів 49
Ч. 69. Ой ішов я вулицею раз-раз 50
Ч. 70. За Сибіром сонце сходить 50
Ч. 71. Ой джигуне ,джигуне 51
Ч. 72. А ві Львові на ратушу 52
Ч. 73. Що той явір робив 52
Ч. 74. Ой пє Байда 53
Ч. 75. Ой гаю мій, гаю 54
Ч. 76. Ой і не стели ся хрещатий барвінку 54
Ч. 77-80. Коломийки (1. Коло млина ясенина, коло вітрового. — 2. Далась менї, дївчинонько, далась ми принаду. — 3. Попід сад, попід сад. — 4. Коло млина ясенина, явір похилив ся). 55
Ч. 81. Заграй ти, цигане старий 57
Ч. 82. Ой в полю, в полю росте калина 57
Ч. 83. Як бим була я зазулев 58
Ч. 84. Ой на горі, на високій 59
Ч. 85. Чи я не хазяйка 59
Ч. 86. Туга за родиною 60
Ч. 87. Кувай же ми, кувай 61
Ч. 88. А вже чумак дочумакував 61
Ч. 89. Пішла мати на село 62
Ч. 90. Ой не сьвіти, місяченьку 63
Ч. 91. По опеньки ходила 63
Ч. 92. Ой Морозе, Морозеньку 64
Ч. 93-100. Коломийки (1. Ой, стоюж я, любко, стою. — 2. Серце ми ся розпадає. — 3. Упав снїжок на облїжок. — 4. Ой, як я си нагадаю. — 5. А калина біло цвите. — 6. Я вже чую, мій миленький. — 7. Ой, дубочку зелененький. — 8. Який листок зелененький). 65
Похибки 68

—o—